

بۈون ، دەنیا ، ژیان

لەروانگە ئەمەولەوییەوە

بىرىنچى

به گشتنی بون پرسیکی گرنگه له کایه کانی ژیان و به رامبه رکدنی له گەل دونیا و ژیاندا، زیاتر گرنگی و پینگهی لەم گەردونە و دواتر پرسی مەرگ و ژیان به تاییه تى دەردە کەویت، لای مەولەویش بون بەشیکە له پیکهاتە و پرسی مەرگ و ژیان، بۆیه پانتاییه کی فراوانی مەعریفی و پرسی داگیرکردوه.

بۇون لای مەولەوی:

(بۇون) لای مەولەوی، ھەندى جار وەک واتاي (بۇون)ى دەرەوە و فیزیکى بەكاردیت و ھەندى جاریش بەمانای (بۇون)ى مرۆڤ، وەك ئەوهى کە ھەيە بەكاردیت و ھەر وەك ھەندى جار بەمانای (بۇون)ى مرۆڤ وەك ئەوهى، کە پیویستە ھەبى و پیگات بەكاردیت. ئەو له شیعرە کانیدا زۆرتر وشەی (وجود) و (ھەستى) بۆ ژاراوهی (بۇون) بەكارهەتىواه.

ھەبۇو ھەر خودایە، بۇون و بۇونەوەران سەرچاوه گرتۇو و سېيھەرى ئەون سەرەتا مەولەوی لەپىگەی بەدىھەنەرى بۇونەوە سەپەرى بۇون دەکات، ئەمەش لەم دوو بەيتهى ئەم تىكىستەوە دەردە کەویت:

مەوجودەر تۆنى، ماسىيوا سايد پەي شناسايى ظھورور يۈدت كەرد ⁽¹⁾	ئەي گەر مەوجودى جە تۆ گرت مايد پەنھان بى تەنھا، وەحدەتت مەوج وەرد
--	--

له بەيتي يەكمدا مەولەوی وەك عارفانى فەلسەفى بەتايیه تى، سەبارەت بە ھەبۇون باوهەرى وايە «شىتىك ھەبۇوي راستەقىنەيە، کە ژيانى له خۆيدا بىت، ئەوهەشى كە بۇونى لە دەرەوە خۆيەوە ھاتىتىت، ئەو بۇونىكى زىادکراو (اضافى) يە - نەك لە خۆيدا بىت - خەق - خودا - ھەبۇويە، کە له خۆيدا بۆيە زىندووه، ژيانىشى ژيانىكى تەواوەو مەدن پىيەنگات. ھەمو دروستکراوه کانىش ھەبۇويە كەن لە خوارووی خوداوه ژيانيان جىگە له ژيانىكى زىادکراو ھېچى تەن بىيە، بۆيە فەناو مەدن پىيەنگەتات». ⁽²⁾ ھاواكت وەك وادەردە کەوی، دوور نىيە كارىگىرى فەلسەفەي تىسلامىي بەتايیتى ئەو فەيلەسۋافانەي کە كارىگەر بۇون بە ئەفلاتۇن لە سەر مەولەویش ھەبىت⁽³⁾، لە دىپى دووھەمىشدا بەتكەواوى ئەو ئايديا عىرفانىيەش، کە عارفان باوهەريانويا، جىلووه دەركەوتى دروستکراوه کان - بە مانايەكى تى دروستکراوه کان - بۇ ناساندىن و ناسىنى ئەوي پەنھان و نادىيارە.⁽⁴⁾ ھەروھا ئەو له تىكىستىكى تردا بۇون دروستکراوه کان، بە بەلگە لە سەر جىدەستى خودا دەزانى:

باucht وجوود جەماھ تا ماھى

دەلیل اثبات سەع ئىلاھى⁽⁵⁾

بۆيە ھەر لە سەرەتاي ئەم شیعرەوە بەو بەيته ٥٥ سەستېپىدە كات و ٩٠ دەستى خوداو بەھۆي هاتنه بۇونى لە مانگ (ئاسمان) ھەوھ تا ماھى (ئىرەتىپەرىي) ئەندازىدا بەلگە لە سەر جىدەستى پەرەردەگار دادەنیت. ھەر ئەوانەش - دروستکراوه کانى دەستى خۆى - بە بەلگە لە سەر جىدەستى پەرەردەگار دادەنیت. دواتر لە گەل خودادا گفتۇڭو ھەكتا و دان بە ناشايىستەيى و گوناھباريدا دەنتىت خۆى بە عادەت گرتۇو بە گوناھ و بخۆرەوەي ژەھرى بى رەحىمەتى خوداو لە يادچووئى پىگەي حەقىقتە دەزانى، كە يادى بۇ مەحبوبى حەقىقى - خودا - نىيە، كە لىرەدا بەيتىك دىت، كە جىنگەي لە سەرەستانە:

مۇطن ئەصلىت نە خاتىر لوان
مېخ مۇبەتت نە پۇووی خاك كوان⁽⁶⁾

لېرەدا مەولەوی باوهەرى وايە ژيانى مرۆڤ لە كاتىكى ترو نىشتمانىكى ترەوھ دەستېپىدە كات، بۆيە بە خۆى - ھاواكت بە ئىمەھى مرۆڤى ھاواپەگەزى دەلىت -

که نیشتمانی راسته قینهت - که مه بهست جیهانی روحه کانو بهر له هاته نیو ژیانی دونیايه - که نیشتمانی راسته قینهی مرؤفه و چاره نووسی بُ ڦهو جیهانه ڏگه ریتهوه - له بیرچووهه و میخی خوشویستیت له خاکی دونیادا داکوتاوه، که کاتیه، ڻهک همیشه بیو و نیشتمان بیت. که اوه مهوله وی جیهانه کهی تر - نهک جیهانی دونیا - به نیشتمانی راسته قینهی مرؤفه ده زایت.

بوونی راسته قینه له تیپه پراندی ڦهو (بوون) ۵۰ دایه، که ههیه، بُ ڦهو (بوون) ۵۰، که پیویسته هه بی مهوله وی له دیالوگه شیعریکدا له گه ل پارچه شوشه یه کدا، و له میانه بیهه براورد کردنی بوونی خوی به بوونی ڦهو، ۵۰ لیت:

یهک یهک وه ئه علای مه قامان یاوان
هر من بهسته خاک چهم ئه ودماده!
به زوبان حاڻ فه صیح ته رجه قال
بن قه درو قیمهت ناپهواي شاران
به لای پیک سه خخت کورهه ئو ستادان
تاوه ٻو تبھی به رز سه رنیامه وه
شه خسٽ عه جیو ته رجه من په یدابی
لايق وه صوبه بت به زم سه م و توور
بُو به خش ده ماخ شا تا وہ زیر بیم
وہ پایه یه ٻو تبھی عالی سه رساوام
بُوی با خچه یه به ده مه یو نه بینیش
نه بیزهه من دا به رقش باقی یه ن
تا تؤیج چون یاران ته صدیع نه کیشی
پانه نییه یه به سه ره وجود ویت دا
که یه ٻو تبھی عالی مه وینی و چهم
ئه لبھت سه عاده ت ستاره ش نی یه ن
تا مه نزل گیرو نه سای سه نگه دا⁽⁸⁾

1. یاران گشت کهیف وهش، صهفا فراوان
2. گرد سه رشار مهی له قا ڦماوه
3. ئاماوه جواو ٻیزهه قه دیم سال
4. من سه نگیک بیم که فتهه ههواران
5. گرتم نه گه ردهن بنی بالک و شادان
6. ورد بیم جوشم و هرد تاویامه وه
7. عالمت تازه دیم هوهیدا بی
8. بیم به بلووری پر جه صهفا نور
9. گا جای (ماء الورد) عه تر عه بیر بیم
10. جه و بن قیمهتی وه قیمهت یا وام
11. دهورهه دوبارهه رای حق هه رکه س دیش
12. جه و بُو نو نه نور هه لای تاقی یه ن
13. مه عدوومی سر شار به زم دل پیشی
14. نه گری و هگه ردهن چی ها نه پیت دا
15. که هه شی نه سیلک یاران هه ۵۵
16. هه رکه س تولد دوباره ش نی یه ن
17. هانه ئه شکه نجهه پهستی ی نه نگه دا

واده زاین ئه م به کارهینان و مانایه (بوون - وجود) لهم تیکسته دا یه کیکه له مانا قول و گرنگه کانی لای مهوله وی، چونکه به کارهینانه کهی ده که ویته ناو بهند - کوئتیکست - یکی سیستیمانیکه و که هه مو بهیته کانی شیعره که، ڻهک په یو ندیان به یه که وه ههیه، به لکو به گه شه گردیتکی ئورگانی مه عریفی و هونه ری به رزادا ده رواتو و ٻه نگه بتوانین بنی زیاده ٻروی بلین یه که بیته کان - ویزای کوئی تیکسته که پیکه وه - شیانی له سه ره ستان و لیکدانه وهیه، به هه رحال مهوله وی به گشتی لهم شیعره دا له بوونی خوی را ذی نییه و ده یو لهو بوونهه که تیکایه به ره و بوونیکی نوئی بروات، به زمانی وجودیه کان له بوونه وه بُو ماھیت، یان بوونی خوازراوه وه بُو بوونی ره سه ن بروات⁽⁹⁾. ئه و ده لیت: ٻو ڦیک بیم له بهختی ٻو شی خوی ده کرده وه، که بُو چی ته نهانه هه ر نوشوستن و نزمی بُو من ده ههینئ؟ نه و نوشوستن و نزمیه ش زیاتر له وه دا ده بینی که، ڦهو - بدیتی یه کهم و دووهه - : یاران هه مو گیشتن! هه مو ویان (مهی) دیدارو لیقای یاریان نوشکرد، مهستیون به عیشقی ئیلاهی، که چی من هه ر له خواره وه - مه بهستی مانه وهیه به نزمی له پلهی پیگه یشتنی مه عنه ویه تدا یان مانه وه له ژیانی دونیادا - ، ته نهانه من نه بیت به ستاره به خاکه وه. مهوله وی لیره دا که شوشه عه تریک ده دوئنیت و ئه ویش به زمانی حاڻ وه لامی ده داوه وه، که

دواجار مهدهستیه‌تی به بیانووی شوشه عهتره که و به بیانی پیداویستیه کانی برپینی مه قامه کانی بیون و عیشق بکات. فله سه فهی ئه و ئوه و یه ریگه‌ی سلوک‌کردن و ته‌یک‌درنی ریمان پن پیشان برات، که له ریگه‌یه و به توانیت خوت بیریت، ئه و یه که ههه - که له خویدا ههه - تیپه‌رینیت، تا بگهیت بهوهی، که پیویسته له خودی تؤدا ههیت. لیزه و شوشکه به زمانی حاًل هاته قسه - بهیتی سیهه‌م و چواره‌م و پینجه‌م - و وتن: من بدردیکی بئ نرخ بیوم، له شاخ و کیوه که و تبوم، به‌لام ئه و کاته به دلشادی و بئ ترس - شوشکه ده‌لئی - ، ناره‌حهتی بهر پیک دانو و خستنه کوره‌ی و هستایانم - کهوا ده‌زانین هیمامایه بو ئازاره کانی په‌روه‌رد کردنی به‌رد هست پیرو ماموستا مه عنده‌یه کان - قبولکرد - بهیتی شه‌شهم تا ۵۵ههه - به پیکه‌کهیان و ردبووم - و اته بیونی یه‌که‌مم، که به‌رد بیو تیکشکاو نه‌ما - و له کوره‌که دا کولام - که واده‌زانین هیمامایه بو سه‌ختنی گوران و قوناغه سه‌خته کانی پیگه‌یشت له مه عنده‌یه و عرفاندا. تا گه‌یشممه پایه‌یه کی بلند، که ئه و پایه‌بلنده‌ش ئه و بیو که، بینیم جیهانیکی نوی - جیاواز له جیهانی (بیونی) کونم - په‌یدابو و که‌سیکی نوی و سه‌رسو‌رهینر له نیو (من) دا په‌یدابو و بیوم به شوشکه‌یه کی پرشنگدارو روناکی او، که شایانی سه‌م و تور - که دوو پاشابوون - بم - که هیمامایه بو مرؤفه گکوره‌کان و دک یارانی مهولوی بکه له بهیتی یه‌که‌مدا باسیکردن - بؤیه و املیهات، جارجار گولویان تیته کردم و بونی خوشم ئه‌دا به لووتی پاشاو و هزیراندا بهم جوره، له و بئ به‌هایه‌ی جارانه‌وه - که له بیونی که‌رد هسته خاویمدا که به‌رد بیوم و ئه و قوناغانه نه‌بریبوو - بیوم به شیتکی به‌هادار، یان مانایه کی تری و اده‌زانین ئه و یه، که ئه و ده‌لیت، من به‌های خۆم له بئ به‌هایدا دوزیه‌وه و اته دانم به بئ به‌های خۆمدا ناو ئاما‌د بیوم خۆم به‌وهه‌ری خاکی بیون و نه‌مانی (منیه‌تی) و به‌ها بو خودانه‌نانه‌وه بخمه‌ه به‌رد هست پیک و زبری مرؤفه مرؤف‌سازه کانه و بده - بهیتی یانزه و دوانه - سویری دوباره له دایک‌بیونم بینی و سه‌رم گیشته پله بلنده کان، بؤیه بکه بونه‌وه و هویه‌وه - ئه و ده‌لیت - ئه‌گه‌رچی تیستا شکاوم - و اته ئه‌گه‌ر پیریش بم و لواز - هیشتا میشکی ئه و دوباره له دایک‌بیونه‌وه تیمدا ماوه و بیرسکه ده‌داته‌وه، دواتر راسته‌و خو - دیاره به زمانی حاًل - بهیتی سیانزه تا حه‌فده - ئاما‌زگاری مهولوی ده‌کات و ده‌لیت: تا توش و ده‌ک (من - یارانی خوت) زه‌حمه‌ت و سه‌ختنی کوره‌ی مه عنده‌یه نه‌بینی و تا توش (نه‌گری و هگه‌ردهن) - هه‌مان ده‌برپینی قسه‌ی شوشکه‌یه له بهیتی (5) دا - و اته قه‌بولی نه‌که‌یت ئه و سه‌ختیانه‌ی که له و پیگایه‌دا هه‌یه و پی نه‌تی بس‌هه‌ستی بیونی خوت‌دا - مه‌بستی بیونی یه‌که‌مم، که پینه‌گه‌یشت‌تویت و به زمانی عارفان گیانله‌بیری بکه له گیشتن به مرؤفه (10) - و (منیه‌تی) ئه و قوناغه‌ت تیته‌په‌رینی و ده‌ست له خوت هه‌لنگه‌گری و لئی بلندتر نه‌بیته‌وه، ئه‌وا کهه ۵۰چیت پیزی یارانت و چوون پایه‌ی بلند به چاوی خوت‌ده‌بینی؟ چونکه، تا جاری دووه‌م - توو هه‌رکه‌سیکی تر - له دایک نه‌بینه‌وه، ئه‌وا ئه‌ستیزه‌ی خوشبختیت لیه‌هله‌نایه‌ت و بهوهش گه‌ر و اته‌که‌یت، ئه‌وا له ئازاری په‌ستی - هه‌مان و شهی بهیتی یه‌که‌مم دیوانه‌که - و اته نزمیدا، که مایه‌ی نه‌نگیه تا ئه‌مری و ۵۰چیت گوپ به‌جوچه ده‌مینیت‌ده، و اته دواجار شیعره‌که‌ی مه‌وله‌وه پیمانده‌لیت بکه له گیشتمان به گوپی مردنی راسته‌قینه، ده‌بیت خۆمان له گوپی مه عنده‌یه - مردووی و نه‌گوران - به‌رد و له دایک‌بیونی دووه‌م و به مرؤف‌بیونی راسته‌قینه رزگار بکه‌ین.

ماناکانی بۇون لاي مەولھەوي

مهوله‌ی باوه‌ری به دو جو بون مروج هدیه. بوونیک که بوونیکی پژوهش و مرؤفساز و بوونیکیش، که بوونیکی نیگه‌تیف و لهناوه‌ری مرؤقه. هم دوچه‌مکه‌ش هنه‌ندی جار به زمانی مه‌عريفه و هنه‌ندی جاریش به زمانی هه‌ست دهرده‌بیرت.

که ئەم جۆرە لەم چەمکانەدا دەردەكەویت: (بۇون) لە يەكىتى لەگەل خودا و پەيۋەستىبوون بە جىهانى مەعنەوەھىيە. بۇنىڭ دەتوانى بە ھەمىشەبى مېئىتەوە، كە ئاوهەكى مەدى و خاڭاكە خىلەتتى شەراب و بەنناكە ساقى بىت. تەنها مەستىي مەعنەوەي، دەتوانى لەناوبەرى ناخوشىيەكانى (بۇون) بىن. سروشت، ئەو مامۇستايىي، رىيگەي تىكۈپىكىدانى سروشت و (بۇون) يەكەمىي مەرۆڤى فىركەردىن! (بۇون) ئەو جىلەھى خودا، كە خودا لىي بىن نىازە! (بۇون) يى تارىك و گەوهەرى شەو و درەشاواھى مەرۆڤە مەعنەوەھىيەكان. رىزگاربۇون لە ئازارەكانى ئىبان، لە دۆزىنەوەي نەھىتىيەكانى (بۇون) بە مەستىي مەعنەوە دابىيە. نەك تەنها

ده روازه‌ی گوّر، بهلکو ده روازه‌ی (بوون) یش له بهردم تاره‌زووی گه‌رانه‌وه بولای دوست - خودا-دا بچوکه! عرفان ئه و ئاگرده، که (بوون)‌ای ناثارامی مرؤف سوتینئ! مهی مه عنده‌وی، ئه و ئاگرده خاشاکی (بوون)‌ای مرؤف ده سوتینئ).

شاعیر له میانه‌ی شیعرتکیدا⁽¹¹⁾، که له گه‌ل پیره‌که‌ی - که م.مدرس باوه‌ریواهه بُو شیخ عوسمان سیراجه‌دینی نوسیوه - ده دوی و له بهیتی (10) باس له گه‌وره‌ی پیره‌که‌ی به ده خستنی خه‌سله‌ته عرفانیه‌کانی ده کات. له بهیتی (10) به دواوه باس له هاتنی نامه‌ی دوست و پیره‌که‌که ده کات که گهیشت‌ووه له ناوه‌رۆکه‌که‌یدا گله‌ی خوش‌ویستی له شاعیر ده کات، که بُوچی نامه‌ی بُو نائیتیت، تایا کاغه‌ز براوه بُو نامه‌نوسین یان عه‌بیی لیدیت به نامه دوستی یاد بکانه‌وه؟ ئه و - پیر - داوای له مهوله‌وی کردوه به غه‌مبار دانه‌نیشتن - و اته پیر ده زانی مهوله‌وی خه‌فه‌تباره - و داوای خدم به بادانی لیده‌کات، چونکه زه‌مانه - فله‌ک - و اته پیر واي و توه - ناهیلئن که‌س به دلشادی جیزیت‌هه‌وه. لیزه‌وه له یه‌کهم و تیدیا بُو پیر - یه‌کهم و الامی شاعیر که له بهیتی (15) ووه ده سپتیده‌کات که دیپری مه‌به‌ستی ییمه‌یه - ده لیت:

وا چوون دوسمه‌نان شهرت قه‌بول تون⁽¹²⁾

واهه لیزه‌دا هه‌ست به (فهنا) بونی شاعیر له پیردا ده کریت و ئه و ده لیت: یه‌کهم من چیم - و اته هیچ نیم له بهرام‌بهرت - تا بلیم دوستی توم و نامه‌ت بُون‌سوم، گرنگ ئه‌وه‌یه تو به دوست په‌سنه‌ندم بکه‌ی:

ئه و بیگانه وه خویشم زانی
تو حه‌ساوه‌نی وه هه‌رجیم وانی

تو خوت گرنگ و حسیبی ئه‌که‌ر به بیگانه‌م دابنیتیت یان دوست. و اته لیزه‌دا مهوله‌وی هه‌موو کاروباره‌کانی ده سپری به دوست - پیر - و به مه عنده‌وی خوی شیخ (کالیت) بین يدی الغسیل - و هک مردوو له بهردم پیردا و هک نکوه‌ی له مه‌رجه‌کانی سلوکدا هاتووه، که ده لیت ئه‌بئی مورید ویستو بپیارو کاروباری هه‌مووی بدانه ده سمت دوادردا باس له گه‌وره‌ی پیر به بهراورد به خوی - که خوی به بچوک داده‌نی - ده کات، به‌لام ئه‌وه‌ی که گرنگه ئه‌وه‌یه، که له بهیتی (28 - 30) که سن بهیتی کوتایی شیعره‌که‌یه، مهوله‌وی جاریکی تر ده گه‌پریت‌هه‌وه بُون - به‌لام ئه‌مجاره له نیو شیخدا نا - بهلکو له نیو خودادا. ئه و ده پاریت‌هه‌وه که:

ته‌نیای حه‌قیقی نه‌ردی بشانو (من) و (تو)
(تو) بئ (تو) لوگفت په‌ی (من) زیاد بُون (من)
جه ده س (من) و (تو) سانو
بئ (من) روحمن و خزمه‌ت شاد بُو

لیزه‌دا به‌روونی شاعیر داوده‌کات، که تنه‌های راسته‌قینه - خودا - زارئ‌هه‌لبات و (منیه‌تی) و (تیوه‌تی) له (من) و (تو) و هرگریت‌هه‌وه! - و اته خودمان نه مینیت - (تو) به بئ (تو) یت لوتفو میهره‌بانيت بُون زیاد بئ - و اته بیویست به نامه‌نوسین بُوت و نامه‌کاری نه‌مینیت - و (من) به بئ (من) یه‌تی و خویه‌تیم روحمن به خزمه‌تگه‌یشتنت به تو شاد بئ، و اته وامان لیتیت که هه‌ردوكمان پاش فه‌نابونون و به‌جیه‌یشتنتی پیوه‌ره باوه‌کانی دورو و نزیکی فیزیکی و په‌یوه‌ندیه فیزیکیه کانی و هک نامه بُون‌یه کتر نوسین، جاریکی تر مانه‌وه (به‌قا) و (بوون) یکی نوی به‌هه‌سته‌نیه‌وه، که به‌بئ خوددیه‌تیمان - و اته بئ ویست - و به گهیشت‌هه‌وه به سروشتنی ئه و - خودا - که روحه کان کوّده‌کات‌هه - له‌ودا به‌یه کتر بگهینه‌وه.

واهه به ده پرینیکی تر بلیین مهوله‌وی، که داوای فه‌نابونی (من) و (تو) ده کات، ئه و داواکردنی گهیشتنت به حه‌ق (خودا) و یه‌کیه‌تی (اتحاد) له گه‌ل ئه و ده کات که لوتکه‌ی ئامانچی عرفان و عارفانه⁽¹⁵⁾، که مرؤف (عارف) به‌وه هه‌ست به گهیشتنتی به خودادا و هرگرگتنتی سیفاتی (بوون)‌ای خودا ده کات و به‌وه ش

به گهوره‌یی (بیون) و بیونی راسته‌قینه ده‌گات. لیره‌دا مهوله‌وی به‌پیونی داوا له خودا ده‌کات، که هه‌ردووکیان - خوی و پیره‌که‌ی - به پله‌ی (یه‌کیه‌تی - اتحاد) بگه‌یتی، تا له‌ویدا ته‌نها خودا هه‌بن و (من) و (تو)یی به هه‌مموو پاشکوکانیه‌وه له‌واهش خه‌می نزیکو و دوری و نامه‌و نامه‌کاری نه‌می‌تین، چونکه ئه‌ویش به زمانی حال ده‌یه‌وی ئه‌وه‌مان پیشلئن - دوریش نییه کاریگه‌ری له‌سهر مهوله‌وی نه‌بن -، که عارفی گهوره‌ی ڈیرانی (شیخ مه‌حمودی شه‌بسته‌ری) (۱۶) تویه‌تی:

جناب حضرت حق را (دوئی) نیست در آن حضرت، (من) و (ما) و (توئی) نیست
(من) و (ما) و (تو) و (او) را هست یک چیز که در (وحدت) نباشد، هیچ تمیز
شود با وجه باقی غیر هالک (۱۷) یکی گردد سلوك و سیر و سالك (۱۸)

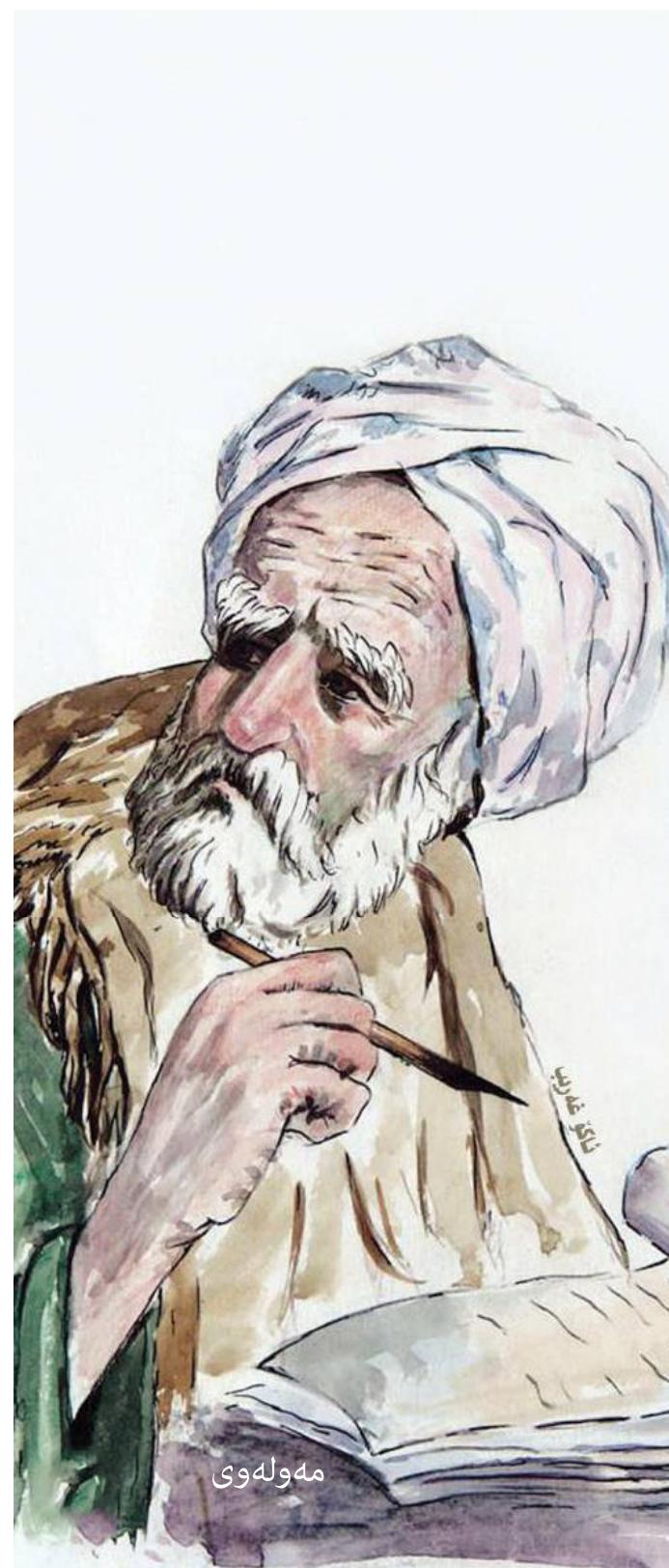
له خزمه‌تی حه‌زه‌تی حه‌ق - خودا - دا (دوو)یی نییه، له‌ویدا (من) و (تیچه) و (تو) نییه.
(من) و (تو) و (ئه‌و) هه‌مموو یه‌ک شته، چونکه له (یه‌کیتی) دا جیاکردن‌وه نییه. له‌گه‌ل
ده‌رکه‌وتی خودادا شتی تر تیاده‌چیت، له‌ویدا سوّفی و پیگاکه‌ی و ئامانجه‌که‌ی ده‌بن به
یه‌ک).

لیره‌وه مهوله‌وی که داوای گه‌یشن به فه‌نابوون و یه‌کیتی و نه‌مانی (من) و (تو)یی ده‌کات،
واده‌زانین بلندرت ده‌روایت له (پیر)ه که‌ی و ره‌نگه زیاده‌ره‌وی نه‌بن، گه‌ر بلین لیره‌دا ئه‌م
ده‌بن به‌پیرو موراد بۆ (پیر)ه که‌ی (۱۹)، چونکه ئه‌م قولبیت ده‌روانی و نایه‌وی جیاپوون‌وه‌وهی
عرفانی (تفریق) بکرت.

له‌لایه‌کی تره‌وه مهوله‌وی ده‌یه‌وهی هه‌ر به‌مه‌ش - فه‌نابوون و یه‌کیتی له‌گه‌ل مه‌عشووق
(خودا) داون نه‌مانی (من) و (تو)یی - له‌ده‌ست ده‌ردو ئازاری هه‌میشه‌یی خوی - که
دوروییه له یاران - چ دوری فیزیکی بیت لهم جیهانه، یان دوری مردن و عرفانی -
کوچکردنی دوستانی بۆ جیهانی به دیدار گه‌یشتی یار - خودا - رزگاری بیت و بۆیه هه‌ر
چوار به‌یت له پیش ئه‌و به‌یتانه - به‌یتی (۲۵، ۲۶) - ئه‌وه ده‌سه‌ملینی، که ده‌لیت:

سی‌یه‌م، خه‌مگینیم جه‌ده‌س خه‌جله‌تنهن خه‌جله‌تم جه‌ده‌س سه‌ختی غه‌فله‌تنهن
یاران وینه‌ی صاف مه‌ی، و‌کامه‌وه ویه‌ردن، چون دورد هه‌ر من مامه‌وه (۲۰)

لیره‌دا مهوله‌وی سی‌یه‌م هوکاری نامه نوسینی بۆ پیره‌که‌ی، بۆ سه‌رقاًلی بیرکردن‌وه له یارانی
کوچکردوو داده‌نیت، که به خوشی و مه‌ی مه‌عنه‌وییه‌وه گه‌رانه‌وه بولای دوست و ته‌نها ئه‌م

وهك خلتهي شهرباب لهم دونيايه ماوهتهوه!، واته دواجار مهولهوي (بعون)ي راسته قينه له فهناييون و يهكيهتى له گهـل خوداو په يوهـستيـون به جـيهـانـيـ مـهـعـنهـويـ وـ عـرفـانـهـوهـ دـهـبـيـنـيـ.

- مهولهوي له شـيعـريـكـيـداـ بهـوهـ دـهـسـتـيـپـيـدـهـ كـاتـ كـهـ (ـسـاقـيـ -ـ خـودـاـ)ـ تـيـمـهـيـ بـنـ وـيـسـتـيـ خـوـمـانـ هـيـتـاـوـهـهـ ئـهـمـ بـوـونـ وـ ژـيـانـهـوـ بـنـ وـيـسـتـيـشـ دـهـمـانـيـرـيـتـهـوهـ!ـ تـهـنـهاـ لـهـمـ

ژـيـانـيـ دـوـنـيـاشـداـ ئـهـوـهـيـ بـوـ تـيـمـهـيـهـ ئـهـوـهـيـ،ـ كـهـ خـوارـدـوـمـانـهـ ئـهـوـيـ تـرـ بـهـجـيـدـهـمـيـتـيـ،ـ ئـهـمـهـشـ دـهـقـهـكـيـهـ:

ورـيـاـ بـهـرـدـيـنـ وـ كـرـدـهـ ئـاسـتـيـنـيـنـ

مقـيمـ مـسـافـرـ رـهـنـگـ نـهـ سـهـفـهـرـداـ

وـرـانـ حـوـجـرـهـيـ خـانـ،ـ وـجـوـودـ سـهـنـگـ بـهـ سـهـنـگـ

بـهـنـابـاشـيـ بـورـجـ دـيـوارـانـ گـشـتـيـ

بنـچـيـنـهـمـ وـهـ تـرـحـ مـهـيـ هـوـرـدـارـهـوـهـ

ئـاـوـ مـهـيـ،ـ خـاـكـ دـوـرـدـيـ،ـ بـهـنـاشـ سـاقـيـ بـوـ⁽²¹⁾

1. سـاقـيـ ئـاـوـهـرـدـهـ وـ گـرـدـ كـيـاـتـيـنـيـنـ

2. حـالـ مـاـچـيـ ئـاـسـاـ هـاـنـهـ گـوزـهـرـداـ

3. قـافـلـهـ كـوـچـ كـرـدـهـنـ،ـ بـهـرـزـنـ دـهـنـگـ زـهـنـگـ

4. هـوـسـاـيـ تـايـ شـاوـلـ دـانـشـ وـهـ مشـتـيـ

5. قـهـدـمـ رـهـنـجـهـ كـهـرـ وـهـلـايـ كـارـهـوـهـ

6. عـهـ مـارـهـتـيـوـهـ بـيـناـشـ باـقـيـ بـوـ

دواـرـ پـيـمانـدـهـلـيـ -ـ بـهـيـتـيـ دـوـوهـمـ -ـ كـاتـ لـهـ دـوـنـيـادـاـ لـهـ كـوـزـهـرـوـ تـيـپـهـرـيـنـيـ بـهـرـدـهـوـامـدـاـيـهـوـ (ـتـيـستـاـ)ـ شـ وـهـكـ (ـرـاـبـرـدوـوـ)ـ لـهـ تـيـپـهـرـيـنـدـاـيـهـوـ نـيـشـتـهـجـيـ (ـمـقـيمـ)ـ لـهـمـ بـوـونـ وـ

ژـيـانـهـاـ وـهـكـ سـهـفـهـرـيـ واـيـهـ!ـ وـ دـواـتـرـ -ـ بـهـيـتـيـ سـيـهـمـ -ـ ئـهـ وـهـيـوـاـيـهـ،ـ كـارـوـانـيـ يـارـانـ كـوـچـيـكـرـدـوـهـ -ـ مـرـدـونـ وـ چـوـونـ بـوـ جـيـهـانـهـ كـهـ تـرـ،ـ وـهـكـ بـلـنـ منـيـشـ لـهـ وـ كـارـوـانـهـ

بـهـجـيـمـاـمـ -ـ دـهـنـگـيـ هـهـوـالـدانـ وـ ئـاـگـاـدـارـكـرـدـهـوـهـ -ـ ئـهـ وـ كـوـچـيـ كـارـوـانـهـ بـلـنـدـهـ -ـ يـهـكـ بـهـيـهـكـيـ حـوـجـرـهـيـ -ـ ژـوـرـيـ (ـبـوـونـ)ـ -ـ بـوـونـ لـهـشـمـانـ مـدرـسـ

وـاـيـلـيـكـداـوـهـتـهـوـهـ -ـ بـهـرـدـ بـهـرـدـ رـوـخـانـدـهـوـ -ـ دـهـكـرـيـ لـيـكـدـانـهـوـهـيـكـيـ تـرـيـشـ بـهـوهـ بـوـبـكـهـيـنـ،ـ كـهـ مـهـولـهـوـيـ باـوـهـرـيـ بـهـ مرـدـنـيـ سـانـهـكـيـ (ـلـحـظـوـيـ)ـ،ـ كـهـ جـوـرـيـكـهـ لـهـ

مرـدـنـهـ عـرـفـانـيـهـ كـانـ⁽²²⁾ـ،ـ هـهـيـهـوـ باـوـهـرـيـوـاـيـهـ مـرـدـنـ كـتـوـپـرـ رـوـنـادـاتـ،ـ بـهـلـكـوـ سـاتـ بـهـ سـاتـ -ـ بـهـرـدـ بـهـرـدـ -ـ لـهـ تـيـمـهـداـ دـروـوـدـهـدـاتـ.ـ ئـهـوـهـشـيـ ئـهـمـ لـيـكـدـانـهـوـهـيـهـمانـ

بـهـاهـيـزـ دـهـكـاتـ ئـهـوـهـيـ،ـ كـهـ مـهـولـهـوـيـ باـوـهـرـيـاـيـهـ هـمـوـوـ شـتـهـكـانـيـ بـوـونـ چـ وـهـكـ شـوـنـيـ وـ چـ وـهـكـ كـاتـ لـهـ تـيـپـهـرـيـنـ وـ گـوزـهـرـانـ،ـ وـهـكـ بـيـشـتـرـ لـهـ بـهـيـتـيـ دـوـوهـهـ

ئـهـوـهـ دـهـرـبـرـيـ،ـ كـهـ دـواـجـارـ گـهـيـشـنـ بـهـ مرـدـنـيـشـ،ـ جـگـهـ لـهـ وـ تـيـپـهـرـيـنـيـ ژـيـانـهـ هـيـچـيـ دـيـكـهـ نـيـيـهـ!ـ لـيـرـهـوـهـ ئـهـوـهـ،ـ كـهـ باـوـهـرـيـ واـيـهـ خـانـيـ -ـ بـيـنـيـ (ـبـوـونـ)ـيـ خـوـيـ ژـوـرـبـهـژـورـ

بـهـرـهـوـ رـوـخـانـ چـوـوهـوـ رـوـخـاـهـ،ـ بـوـيـهـ -ـ بـهـيـتـيـ چـوـارـهـ تـاـ شـهـشـمـ -ـ پـهـنـاـ بـوـ وـهـسـتـايـ ئـهـزـهـلـ -ـ خـودـاـ -ـ دـهـبـاتـ -ـ كـهـ بـهـ وـهـسـتـايـ تـايـ شـاوـلـ بـهـ دـهـدـستـ نـاـوـيـدـهـبـاتـ -~ تـا~

دوـبـارـهـ (ـبـوـونـ)ـيـ -~ بـوـونـيـ مـهـعـنـهـوـيـ قـوـلـ -~ بـوـ درـوـسـتـبـكـاتـهـوـهـ،ـ چـونـكـهـ ئـهـ،ـ تـايـ شـاوـلـ زـانـسـتـيـ درـوـسـتـكـرـدـنـ -~ پـيـوهـرـيـ رـيـكـخـسـتـنـ وـ درـوـسـتـكـرـدـنـ بـوـونـ بـهـ بـوـونـيـ

مـرـقـيـشـهـوـهـ -~ بـهـدـهـسـتـهـوـهـيـهـ وـ باـشـ وـهـسـتـايـ بـهـرـزـكـرـدـنـهـوـهـيـهـ مـهـمـوـوـ دـيـوارـهـكـانـيـ بـوـونـهـ -~ بـهـ دـيـوارـهـ رـوـخـاـهـكـانـيـ بـوـونـهـ -~ تـاـ،ـ ئـهـ وـهـ باـشـ وـهـسـتـايـهـ

بـيـتـوـ بـهـ مـهـيـ -~ مـهـعـنـهـوـيـهـتـ وـ عـشـقـ -~ ړـهـنـگـيـ بـوـونـيـ دـوـايـ ئـهـ وـهـ رـوـخـانـهـ دـابـرـيـزـيـتـ وـ بـنـاغـهـيـ بـوـونـيـ -~ بـوـونـيـكـيـ نـوـيـ -~ دـوـوبـارـهـ بـهـرـزـبـكـاتـهـوـهـ،ـ چـونـكـهـ تـهـنـهاـ بـوـونـ وـ

بـيـنـيـاـيـهـكـ -~ ئـاـوـهـدـاـيـيـهـكـ -~ لـهـ بـوـونـداـ بـتوـانـيـ بـيـنـيـتـهـوـهـ وـ فـهـنـاـ نـهـبـوـ وـ بـهـ هـمـيـشـهـيـيـ بـيـنـيـتـهـوـهـ،ـ ئـهـوـهـيـهـ كـهـ ئـاـوـهـهـكـهـ مـهـيـ -~ مـهـعـنـهـوـيـهـتـ وـ عـشـقـ -~ وـ خـاكـهـكـهـ خـلـتـهـيـ

شـهـربـابـ -~ پـاـشـماـوـهـوـ شـوـيـنـهـوارـيـ مـهـعـنـهـوـيـهـتـوـ رـيـيـازـيـ عـارـفـانـ⁽²³⁾ـ -~ وـ بـهـنـاوـ درـوـسـتـكـرـهـ كـهـ سـاقـيـ-ـ خـودـاـ -~ بـيـتـ.

- مـهـولـهـوـيـ لـهـ شـيعـريـكـيـداـ (ـ24ـ)ـ بـهـ گـفـتوـگـوـ لـهـ گـهـلـ (ـدـلـ)ـ دـاـ دـهـسـتـيـپـيـدـهـ كـاتـ -~ كـهـ لـهـ پـهـراـيـزـيـ (ـ1ـ)ـ دـاـ ئـاـمـاـزـهـمانـ پـيـكـرـدـ -~ هـيـمـاـيـهـ

بوـ ئـهـوـ شـوـيـنـهـيـ خـالـيـ بـهـيـهـكـهـيـشـتـنـيـ نـهـيـنـ ئـهـزـهـلـيـهـتـ وـ ئـهـبـهـدـيـهـتـ وـ پـهـرـدـهـيـهـتـ وـ دـهـيـهـيـهـ ئـهـنـيـ دـهـرـكـهـوتـنـيـ جـيلـهـيـ جـوانـيـ

(ـجـمـالـ)ـ وـ شـكـوـ (ـجـالـ)ـيـ خـودـيـهـ⁽²⁵⁾ـ -~ وـ شـاعـيـرـ بـهـوـ (ـدـلـ)ـ دـهـيـتـ زـيـپـهـكـهـيـ تـادـارـيـ نـهـخـوـشـيـ بـهـ لـيـوـتـهـوـهـ دـهـبـيـنـ وـ حـالـتـ يـهـ گـجـارـ بـهـ پـهـشـيوـهـ دـهـبـيـنـ وـ وـهـكـ بالـدارـيـكـ

دـيـيـهـ بـهـرـچـاـوـمـ،ـ كـهـ هـهـلـوـ فـرـانـدـوـيـهـتـ وـ هـوـشـيـ لـهـ لـاـ نـهـ ماـوـهـوـ بـهـ جـوـرـيـكـهـ سـهـرـتـ لـيـتـيـكـوـوـهـ،ـ كـهـ ئـهـوـهـيـهـ كـهـ نـهـ تـكـدـوـوـهـ وـائـزـانـيـ كـرـدـوـتـهـ وـ ئـهـوـهـيـهـ كـهـ كـرـدـوـتـهـ،ـ وـادـهـزـانـيـ

نـهـتـكـرـدـوـهـ!ـ بـهـمـ جـوـرـهـ شـاعـيـرـ بـهـرـدـهـوـمـ دـهـبـيـتـ لـهـ باـسـكـرـدـنـيـ ئـهـ وـ بـارـوـدـوـخـهـ نـالـهـبـارـهـ دـلـوـ پـهـيـتاـ دـهـيـهـوـ ئـارـامـيـ بـكـاتـهـوـهـ بـهـوـهـيـ،ـ كـهـ تـوـ گـومـانـتـ چـوـنـ بـوـ بـوـ

دـوـسـتـ -~ خـودـاـ -~ ئـهـوـيـشـ بـهـوـ جـوـرـهـيـهـ،ـ كـهـواتـهـ گـومـانـتـ باـشـ بـكـهـ (ـبـهـيـتـ دـوـايـ 6ـ)ـ وـ نـاـئـوـمـيـدـ مـهـبـهـ (ـوـلاـ تـيـأسـواـ)ـ،ـ بـهـ بـيرـيـ خـوـتـ بـهـيـنـهـرـهـوـهـ وـ ئـهـوـهـيـهـ تـيـپـهـرـيـ رـوـيـشـتـوـ

ههول بُّ ماوه (باقی) بد - ده کری هیما بَن بُّ خودا، یان مه بهستی ئهو تهمه نو ڏيانه بَن که ماوه -، بُویه لیره وه پاش که مبوونه وه شله ڙانه که و پهیدا کردنی ٿومیده وه داوا له دلی ده کات ههولی بُّ ماوه (باقی) بادات و وهک عاده تی خوئی پهنا بُّ دونیای مه عنه ویه ت و عرفان ده باته وه ده لیت: ئهی ده رویشی (26) ده ف ڙهن و ئهی نهی ڙهن - به گشتی هیما یه بُّ مهستی و شادی مه عنه وی - نوبه تانه، ساقی ده تو ش له گه ڦيان هوش بد - ده ف و گوئی بد هره ڻاوازی نهی و مهی - مهستی به عشقی پار - بگره بد ده ستھو وھو بینن به لیوتھو وھو تا:

نه مجار یه ده رویش، یه نهی چی و ساقی
ده س وھ شیشه وھ، لیو وھ جام مهی
نوشا نوشت بُّ ده وھاچی مهستی (28)

ویه رد ده وھاچی پهی باقی
هوش وھ صدای ده ف، گوش وھ نهواي نهی
صفات جه فا دو وھ قه فای مهستی

تا صهفا (29) و پاکبونه وھی مه عنه ویه ت - به دهستی مهی و مهستیون - شه پازلله یه ک به پشتی ملی (بیون) دا بکیشی و ده رمانی مهستی - مهستی مه عنه ویه ته - نوشی گیان بکهیت و (بیون) ت بیرجتھو! .
که واته لیره دا شاعیر بپروونی ده لیت ته نهای مهستی مه عنه وی ده توانی له ناوی بری جه فاو ناخوشی کانی (بیون) بیت، که واته لیره دا (بیون) به مانا فیزیکیه که زیاتر ده رده که وی، که کاری جه فاو ناخوشیدانه به مرؤف و مرؤفیش پیویستی به هیزیکی مه عنه وی خوشی به خش - به لام خوشی به خش به په یوهندیکردن به هیزی ڦهزه لیت و خوداوه نه ک خو ٻیهوشکردن - ههیه تا بتوانی پو پو به روی ناخوشی کانو شته ناپاکه کانی ڦيان بیتھو.
مهوله وی له شیعریکیدا، که سه ره تاکه بھے وھ سفی سروشت و هاتنی بھهار - له بھیتی 7-1 - ده 55 سی پیشکار کات، به لام له بھیتی حه و ته و، له یتو باسکردنی دیمه نه کانی سروشتی بھهار و، له گه ل چه می زه لم - وھ کاره که ریک - ده که ویتھ گفتگو و له باسکردنی سروشت و شوینکاته وھ بھردو سه رورو شوینکات و شته ههنتوازی و قوله کان ده روات و پیئی ئه لیت:

چه نی جو ش عه شق مه جنون ن اساییت
بَن پهروا مددوینش و پوپوی سه نگدا
نم ده م و ده س پا نیکنامی
تاف قه لوه زهی ساف شیشه مهی
مهستیم دو وھ بھرد هه رد عه ده 55 دا (30)

1. چه نی جه مهستی ویت ته و اساییت
2. بدیه چون هوردان و هنام و ننگدا
3. های ساقی! هه لای سه رمایه ی خامی
4. با وھر وھ سادھی ههی پهی کهی
5. مهوجم بنچینه ش بد وھ هه دا

واته ماش للا ت لیتت - بھیتی یه که مو دو وھم - ده سنتخو شیلیکردن - له و بیزار بیون و یاخیوونه ت له (بیون) ای خوت، که له جو شی عه شقی وھ ک مه جنونیتھو واتلیهاتو وھ عه بیهت خستو ته لا وھو له ناوو ناتوره - ئه مه بیری سو فیگه ری مه لامه تیه (31) - ناترسی و بَن پهروا خوت ده دهی به و تاش و بھرد - واته کو سپه کانی ری - دا. لیره وھ شاعیر ئه مه دیمه نهی زه لم - سروشت و شوینکات - بھردو مه سه له قوله کانی سه رورو شوینکاتی ده بات و پو و ده کاته ساقی - خودا - و پیئی ده لیت - بھیتی سی بهم تا پینجهم - ئهی ساقی - خودایه - من هیشتا - خامی - پینه گهیشتت - که لای عارفان بُّ نهوانه به کار دیت، که له سه ره تای ری گادان و پیبان نه خستو ته دو لی عشق و پیکه یشترو تیگه یشتی مه عنه ویه وھ (32) . نامداته ده دست ری گای ناوو ناوبانگی باش - واته ناوی باشی عرفانی نه ک ناویانگی دونیا یی - بُویه، ده ساقی تو خوت بُّ که کی هه لگر تو وھ ده سا زو و که له تا فگه سافی (33) شو شهی مهی که ته وھ، تا فگهی (مهی) م بُّ بھر بھر ره وھ تا بھو قه لبھ زه وھ تا فگهی

گا و ھیستوون ھەستى ي بیناوه

جاريکيش حيلوه بوونی - واته ئهوي خودا - له دروستكردن بىنای بووندا - به ئاسمانانه كانىشەوە، كە وەك سەقفي بىنای بوونە - دەدەدەكەويت، كە بېرى كۆلە كە راگر - ستوون - رايگرتۇوە. كە وادەزانىن ئەمە شامازدەيە بۇ ئايەتى (الله الذى رفع السماوات بغير عمدٍ تردونها) (الرعد:2)، نەك بۇ كىيى بىستون، كە م. مدرس وايلىكدا وته وە (39)، چۈنكە وشەي بىستون لە فارسیدا يەرلەوەي ناوى شاخە كە بىن، به مانانى بىن كۆلە كە راگر دىت. رەنگە هوکارىكى ئەم بېچۈونەي م. مدرس بۇنە و بىگە پېتىتەوە، كە مەلولەوي دواي ئەم بېيە راستە و خۇ باس لە دەستى شىريين و تاقى فەرهاد دەكت، بەلام ئەگەر وردىيەنەو لەو بېيەش، ئەگەرچى لەپىيگەي بەكارھەتىنى هونەرى ۋە گەزدۈزىيەوە دەركى شاعير ئەوان بن، بەلام مەبەستى دوورو بېنەرەتى بىرىتى نىيە لەوان، بەلكۇ بىرىتىيە لە خودا، جونكە كە دەلتت:

⁽⁴⁰⁾ فرهادی نه تاق فهرقه کهی فرهاد

۵۵ دستی شریعت ما و هر کسی

نهاده شیعریکد، که واده‌زانین شیعریکی عرفانی عاشقانه‌یه بو (پیر) یان که سیکی مهعنونو پایه بلندی لای شاعیر، نوسراوه، چونکه له بهیتی یه که‌مدا ٹله‌که سه ده خودی، تأسیمان، حمزانه زن زادکه بار، داخو خفه، داده ۵۰۵۱، زان، که کان، ۵۰۵۲ ده زان:

رده‌شک نه‌فزای گروی دیده غه‌زالان

خورشید سه‌ماهی شیرین جه‌مالان
نه‌و له‌ناویاندا ئوه‌نده جوانه هه‌رچه‌نده که سه‌بیری ده‌کهن - به دیده‌ی وه‌ک غه‌زالانه‌ووه - به خیلی پنده‌بین و داخی دلیان زیاده‌بین. دیاره له فه‌رهه‌نگی عارفاندا دیده - بینینی پشته‌وهی شته‌کان وه‌ک باسمانکرد، زور بایه‌خی پنده‌درئی - لیزه‌شدا شاعیر ده‌سته‌واژه‌ی (دیده غه‌زالان - چاویان ئاسکانه‌یه) به کاره‌بیناوه که پوانینی ئاسکانه هی‌مایه بُو چاویتیزیو هه‌ستیاری، که واده‌زانین مه‌به‌ست نه‌وه‌یه ئه‌وانه به دیدی مه‌عشوق (خودا) ده‌بینن، چونکه له فه‌رهه‌نگی عرفانیدا (غه‌زال - ئاسک) بُو خودا به کاردیت⁽⁴²⁾. ئینجا مه‌وله‌وی ده‌لیت:

مه‌زه‌ی نه‌شئه‌ی عه‌شق باده په‌رسنی

دانه‌ی شه و چراغ خه‌زانه‌ی هه‌ستی

«لیزه‌دا شاعیر ده‌لیت: ئه‌ی گکوهه‌ری شه و دره‌وشاهه‌ی گه‌نجینه‌ی (بیون)!، ئه‌ی نه‌وه‌سه‌ی وه‌ک مه‌زه - پیشنه‌کی بُو مه‌ستی - خوشی به‌خشی باده‌په‌رستانی، که باده له عرفاندا هی‌مایه بُو عیشقی خودایی، و (مه‌ی)یش به‌مانای زالبیونی عشق به کاردیت⁽⁴³⁾ (44) و به‌یتی دواتر ئه و لیکدانه‌وهی ئیممه به‌پیونی ده‌سه‌لینن:

نه‌فزای دیده‌ی جه‌رگه‌ی یه‌عقووبی

ده‌رگای مه‌دینه‌ی حوسن مه‌حبوبی نور

شاعیر پیشده‌لئن: تۆ ده‌رگای شاری جوانی مه‌حبووبی - که دیاره عارفان ده‌رگای جوانی خودان - زیادکه‌ری رپوناکی چاوه‌ی نه‌وانه‌ی - دیده غه‌زالان که پیشتر هاتبیو - که چاوه‌رپی یار ده‌کهن. کوه‌وانه مه‌وله‌وی ناپاسته‌وحو (بیون) به تاریک ده‌بینن و مرؤوفه مه‌عنده‌ویه کان - عارفان - به گکوهه‌ری شه و دره‌وشاهه‌ی نیو ئه و تاریکی بیونه ده‌بینن. که چیزی عه‌شقی خودایین بُو ریبوارانی رپیگه‌ی مه‌عنده‌ویه‌ت و ده‌رگای شاری جوانی یار - خودان - و زیادکه‌ری رپوناکی چاوه‌ی نه‌وانه‌ن که چاوه‌رپی یار ده‌کهن.

- مه‌وله‌وی له سه‌رته‌تای شیعریکیدا سکالا له‌ده‌ست ساردي خوش‌هه‌ویسته‌که‌ی، که به ئازیزی بى گه‌رد ناویده‌بات - که ده‌لالله‌تاه کانی دواتر بۇنى عرفانیان لیدیت - ده‌کات، که ئه و سارديی مه‌یلی یاره، جوگه‌کی خویناواي گه‌رمى دلی شاعیری له‌ناو چاوه‌کانیدا مه‌یاندووه و کردويه‌تى به سه‌ھۆل! ئه‌و - یار - :

ده‌ست بى په‌حمیش دانه سینه‌ی شه‌وق⁽⁴⁵⁾ گر و هردان نه جه‌رگ جه‌سته‌ی هه‌ستی زه‌وق⁽⁴⁶⁾

یار ۵۵ستی بېرەحمى بەسەر سىنگى شەوق - تامەززىبى كە زۆرجار وەك دواتر دەردەكەوى، لاي شاعير ژيان لەوەدایه - كىشاو بەو ۵۵ستە گۈرى بەردا لە جىڭەرى - مەبەست دلى - جەستەي (بۇون) ئى زەوق و شادى ئەو، واتە بە ئازارى ساردى و بەستى - ئازارى سوتان و گۈپەردىن لە بۇونى ئەويىكىد - واتە خستىيە دېيەكى (پارادۆكسىكال) و شەلەزانەوە - كە وادەزانىن نزىكە هەردووكىيان ھىمما بن بۇ گوشىن - قىچ - لاي عارفان كە مەعشوق - خودا - مورىد دەخاتە ئىتو نازارەجەتى و ئازارى رۆحىيەوە بە مەبەستى پېكەيەندىنى⁽⁴⁷⁾. دواتر شاعير درېزە بە باسى ئەو ئازارانەيى دەبات، كە دىيارتىنیان بە تىرى دەردى دابپان (مەھجۇرۇي) دلى كون كون بۇوه، بۇيە هانا بۇ ھاودەردىنى دەبات، كە جەورى يارەكى ۋەڭى دلى لەبن دەرھەتىناوه، بۇيە داوادەكەت ھاودەردىنى بەدەمەيەوە بىن، چۈنکە حالى يىحالە لە دوورى يار جەستەي سوتاوه داوادەكەت بىبىن، كە چۆن خەم پېشىلى كردو، بۇيە پەنا بۇ ساقى دەبات:

دەخلىم ساقى گەرددەن سىم قال

بىزاندى خەم چۆن كەرددەن ئىم پامال

تا:

دورد وامەندەي بەزمەكەي ياران

جامىن جە مەعجۇون دەرد ئەوگاران

ئەو داوا لە ساقى - خودا يان پىر كە لىرىدا ئەگەرى يەكەميان بەھېزىترە - دەكەت، كە جام يان پىالىيەك لە دورد - پاشماوهە خىلتەي شەراب، كە وەك پىشىر وقمان ھېممايە بۇ پاشماوهە خۇزراكى مەعنەوەيەتى عارفان⁽⁴⁸⁾ - بە جىماوى تاھەنگى يارانى بىداتىن. «كە دورد خواردن، يان - دۇدكەنان - لە عرفاندا ھېممايە بۇ ئەوهەي كە عارفە گەورەكان - وەك دەولەمەندەكان - مەي دەخون⁽⁴⁹⁾، بەلام عارفە ھەزار نۇيىكەن يان بە جىماوا لە عارفە گەورەكان، شەرابى خىلتەدارى پاشماوهە ئەوان دەخون»، واتە لىرىدا مەمولەوى داوا لە ساقى دەكەت، ئەگەر دورد - خىلتەي پاشماوهە مەي ياران - عارفان - يىش بىت - بىداتىن، تا:

قوربان تۆپىچ، نەي چى، ۵۵ستى بەرپەي نەي⁽⁵⁰⁾

پىم ۵۵ر تا رېشەي ھەستى كەرو پەي

بە مەيە بناغە و قوللىي (بۇون) سۆراخ بكم⁽⁵¹⁾ - نەك (بۇون) م لە بن دابىرم وەك م. مدرس وايلىكداوەتەوە⁽⁵²⁾. دواتر بە نەي ژەن دەلىنى، دەسا توش نەي نەي چى - كە وقمان نەي و نەيستان ھېممايە بۇ جىهانى يەكەم و رەسەن، كە مەرۆف لەوى بۇوه و ھاتۇوه تە ئىرە⁽⁵³⁾، توش - شاعير دەلىنى - قوربان - بەرپەوە - دەست بەرە بۇ نەيە كەت و ئاوازى ئەو جىهانە رەسەن و ئەزەلەيم بۇ لىدى. كەواتە مەمولەوى باوهەرى وايە عەرۇف بە مەي عەرفانى دەتوانى لە خەم و ئازارەكانى ژيان رىزگارى بىت، ئەمەش بەھۆى دەركەوتىن و دۆزىنەوەي نەيىنیيە گەورەكانى بۇون بىرھاتەوەي جىهانى يەكەم و رەسەنى خۆيىھە دەبىت. - مەمولەوى لە شىعرىيەكىدا، كە وەك دەردەكەوى لە شوينىكە كە دەستى لىتىيە - كە م. مدرس ئەتكەسە بە شىخ دەزائىت - كە دىيارىشى نەكىدەن كام شىخە، زىاتر پىدەچى شىيخى بەھادىن بىت - بەلام ئەگەرچى لەيەك شوينىدان، دەرفەتى يەكتىرىپىننەن ئەمە لە بەيتى سىيەمدا دەردەكەوىت - ئەم خەمەش وا لە شاعير دەكەت پەنا بۇ ساقى - خودا - ببات، كە هەم سکالىي لا دەكەت و هەم داواكارىشى لىپى ھەيە:

تاي تانتەي دوورىش بەستەن وە داردا⁽⁵⁴⁾

ساقى، ۵۵س چەرخ ھەر ھانە كاردا

ئەو دەلىنى: ئەي ساقى! گەردوون - كە زۆرجار شاعير بەناوى جۆراوجۆر وەك (چەرخ، فەلەك، گەردوون...ھەتى) گەلەيى لىدەكەت - وەك (جوڭلا) ۵۵ستى ھەميشە لە كاردايە بە تان و پۆكەي - كارەكانى - پۆشاكى دوورى - دوورى لە ئازىزان - م بۇ دروست دەكەت، بۇيە:

سهروخت هستی جهاد مس و هدایت

تهاره که خیر ظارو و فردامه ن

به هنری ئوهود و هختی له دستدانی (بیون) مه - که در که (کینایه) بیوه مهند - و خوم ئاماده کرد و بیوه رؤیشتنی به خیر له ئه مپو و سبی دا. بیوه:

ته مامه ن به رات قه بچ و حه واله
دیره ن که ره م که بدهر پیاله
خالی بیوه چیمه یچ گوشه مهیخانه
تا هیمه هت وا زو و هک یه ک په یمانه

شاعیر پیمانه دیت: به رات خوم به ته اوی به راسته و خو (قبض) یان حه واله بیوه سه رکار دهستکه و تووه، ته نهایه پیاله - شه رابی مردن - م ماوه دره نگه ئوهودیم بدهری، با به نوشکردنی گوشه مهیخانه - ژیان - به جیهیل.

واهه لیره دا - به پیچه وانه هی جارانی تر که ههست ده کات گوناه باره و بن تویش ووه کاتی مردنی نه هاتووه، یان ههندی جاری تر ده لتی با نه مردم هیشتا جوانم و ئاره زووه م زوره⁽⁵⁵⁾ - ستایشی مردن و داوای مردن ده کات و باوه دی وایه، ئوهودی ویستویه تی به راسته و خو یان حه واله دهستگیری بیوه - واهه ئاماده دیه - بیوه به ساقی ده لتی دره نگه و به خشنده دیه بکه و ته نهایه (مهی) - شه رابی مردن - م ماوه، پهداری.

لیره دا مهوله وی داوای هیمه هت ده کات، که هیمه هت لای عارفان - و هک عبدول ره زاقی کاشانی باسیده کات - به مانای ئوهودیه خواسته و ئاراسته هه مموو دروستکراوه کان به ره و حه ق - خودا - یه و عارفیش وا لیلیت هه مموو شت - به عرفان خوشیه و - بخانه لاوه و ته نهایه ئاراسته و مه بسته دیداری حه ق بیت⁽⁵⁶⁾ - بیوه شاعیر داوای هیمه هت له ساقی ده کات، ئوهشی بیک په یمانه - په یمانه به مانای باده و شه رابی حه قیقه، که به بینینی روشناییه مه عننه ویه کانی نادیاری (غیب) له دلی عارفدا به دهستدیت⁽⁵⁷⁾، یان به مانای زالبیونی عشق - عشقی دیداری حه ق، که ئه مهیان ئه گهاری زیارت - دیت. تا به وهش گوشه مهیخانه - که مدرس به جیهان و دونیا داناوه و ادھزائین ده کری به مانای جیهانی روحانی - واهه جیهانی عرفان یان خانه قاش⁽⁵⁸⁾ بیت - له ئیمه خالی بیت، واهه له وی نه مینین و بیرون.

- مهوله وی له شیعیریکیدا که به گشتی باس له دیاردیه پیری مرؤف ده کات و دوو دیره یه کم و دووه می شیعره که به شیوه دیه کانه - و هک لایه نی هونه ری و تا پاره دیکیش و هک ثایدیاوه هزر - کارده کات و له بیتی یه کمدا شاعیر ده لتی: ناوجه وانم دانه ویوه ته ووه و ئاره زووه ته ووه و ئوهودیه ههیه بگا به نه زنوم، چونکه پیری واده دیه هاتووه و پیزگرتی پیویسته و هک ئوهودی چه مانه وهی جهسته له به ریزگرتن بیت له هاتنی دیاردیه لای مهوله وی ده بیزی، که ههندی جار پوادنی دیاردیه کی بایولوژی پووت به ره و مانایه کی عرفانی و مرؤفانه کی قول ده بات - واهه لیره دا چه مینه وهی جهسته، هوکاره کهی بیوه سه رکاره واندنی له به ره دم گهوره بی دیاردیه پیری مرؤف ده گه پیته ووه:

پیشانیم هه وس زانووش جازمه ن

ته عظیم جه ناب پیری لازمه ن

به لام له بیتی دووه مدا، ئاره زووه - به پیچه وانه هی چه مینه وهه - بلند بووه ته ووه و ئاره زووه چوون بیوه لولا تری⁽⁶⁰⁾ پهستی - دونیا - ده کات: بالا که رده وه مهیل ئه ولای پهستی وردیکلله ن ده روازه ههستی

که مه بست لیئی ئاره زووه مردن و گه رانه وهیه بولای دوست. لیره دا وادھزائین مه بسته مهوله وی له ده روازه بیون - جگه له رایه کهی م. مدرس که پی وایه

مه بهست لیی گوپه - که ئەمەش جىگەی سەرنجە، كە شاعير گۆر بە دەروازە بۇ (بۇون)ى راستەقىنە دەزانى⁽⁶¹⁾. ئەوھىيە كە دەروازە بۇ (بۇون)ى راستەقىنە دەزانى⁽⁶¹⁾. شاعير گۆر بە دەروازە بۇ (بۇون)ى راستەقىنە دەزانى⁽⁶¹⁾. لەبرامبەر ئەم خوليا بلنەدى مەۋەتلىقى - عارف - دا، نەك هەر بچوکە، بەلکو - وردىكەلەنە - واتە وردىلەيە! شاعير لە شىعرىتكىدا باس لە حالى دەكتات، كە شەو ھاتووھو ھەر خەمە لە كەمىندايە بۆي و ھەر ئازارە دەيدات بە زەويىدالى! دلىشى لەنئۇ گەرددلولى بىزاري و تاققىتى لە گىزەلوكەي بىن تاققىتىدایە، بۆيە پەنا بۇ جىهانى مەعنەويەت و عرفان دەبات:

سە دەرويىش! وە عىشق مە ولای دە رویشان
ھەر پاسە مە بۇ زە لىلى، دە خىل
باپە يۇ وەش وەش سۆزەي صە داكەت
بەو ناپەرەوە، بەو دائىرەوە

وە ياهووى وە سۆز رىاضت كىشان

چىنەز ياتەر مارم وە زە لىل
لە رەي نەواي تەرز شىرىن ئە داكەت
خاس بىنېرەر ھەستىم وە ئاپەرەوە⁽⁶²⁾

لىزەدا شاعير پەنا بۇ كارەكتەرى (دەرويىش) دەبات: كە ھىممايە بۇ كەسىك كە بايەخ بە دونيا وابەستە كانى نادات و لە ھوشيارىيەوە نەخواستەنە ھەلدەبىزىرى⁽⁶³⁾. داوا لەو - دەرويىش - دەكتات و سوپەنلى دەدات بە عىشقى (پىر)ى دە رویشان و ھاوارى (ياھو - يا خودا) ئەو خوابەرسەنە كە رىياز ئە كىشىن - بە پراكىتىك لە عرفاندان - كە ھەر روا لە دەستەوە ستانى و زەليلى دا نەيەپەلىتەوە نەھەيلى لەوە زىات دەستەوە ستان بىت، بەلکو وەك ئەو دەلىت، بۇ نىشانىنەوەي جوشى كە فوكولى مەنچەلى دەررونى، خوپەك پىوپىستە، كە برىتىيە لەو كەزەيە كە پەيدائەبىن لە ئىدانى دەفەوە بە لەپى دەست، بۆيە با بىت خوش خوش دەنگى سۆزو لە رەي ئاوازە شىرىنە كەت، تا ئەو ئاگەر - مەبەستى ئاگرى سۆزى دەنگى خوشىتى - و بەو كەللەي دەفەيەوە، ئاگر بىت بە بۇون - (بۇون)ى ناثارامم - ھو، تا بەلکو بەوە ئەمشەو خەم كەلەكى فۇرقىلى تىكچىتى و تا سەحەر و بەرەبەيان خوا گەورەيەو كەن دەزانى سورانى چەرخ چۈن دەبىت!، كەواتە: مەولەوى لىزەدا باوهەرى وايە ئاگرى مەعنەويەت و عرفان پىوپىستە بۇ سوتاندى بۇونى ناثارامى مەرۆڤ، تا بتوانى لە گەل دەستەوە ستانى و خەمە كانىدا ھەلبات.

- ھەر وەھا مەولەوى لە شىعرىتكىدا⁽⁶⁴⁾، لە كاتى شەدابىيەو وەك دەرددە كە شەھىيە بەراتە - كە لە كوردەوارىداو وەك كولتوري ئاپىنى ناو خەلک كە شاعيرىش باوهەرى پىيەتى - بە شەھىيە كە مەركىنەوە زىادكەرنى تەمەن و رۆزى دادەنرىت و شاعير لەوشەوەدا دەبىن دەفتەر - كە لاي عارفان وەك ھىما بۇ لايپەرە دەل و ھەر وەھا تەمەن بە كاردىت⁽⁶⁵⁾. بە دەستى مىزازى ئەزەل - واتە نوسەرى ئەزەل - كە خودايە - وەھىيە خەللىكى دلىان خوشە، چۈنكە يە كىك خۇراڭىي نوقلى قىسە خوشە كانى يارىتى و يە كىك ژيانى برىتىيە لە دىدارى يار - دولېر، بەلام شاعير دەللىن من - ئەي ياران - چىم لىدەكەن، چۈنكە من ئەمشەو سەيرى چارەنۇوسى خۆمم لەو دەفتەرەدا كەر، بىنیم بەشم نۆشىنى ئازار دوورى دۆستە - پېچەوانەي دىدارى يارى كەسە كەن، چۈنكە قىسە خوشە كانى يارە، پېچەوانەي كەسە كەن ترى پېشتر كە نوقلى قىسە خوش دەن توشى - و بە كورتى دەللىن من بەدەختى لە چارەنۇوسىم نوسراوە تا دوايى...، بۆيە دەللىن يارانم تىپەپىن - مردن - و نوبەي منە، 55 ساقى - خودا - ئىستا سەرەتى مەستى منە بە مەي مەعنەوي و دەرخستىنى جوانىيە مەعنەويە كانتەو رېكھستىنى ئاھەنگە تا فوارەي وشكبووى لوولەي ئىسقانە بىریندارەكانم، ھەرييە كە لە ئاستى خۆپا پېزىز زۇخا و فېرىپاتە دەرەوە:

يەك ئە ماجار جە 55 سەستىم سانۋوھ

وە شنۇي نەشەتىم وانۋوھ

تا بە شەتى ئەو پېز ھەلدانە - لىزەدا پېزى مەي ساقى مەبەستە - بېرىارو خواستى مەستىم بخۇتىتەوە بەيە كجاري لە دەست بۇون - ئەو بۇونە نالەبارەي كە پېشتر باسيكەد - وەرىيگەرتەوە يان بلىيىن رىزگارى بکات.

كەواتە: شاعير باوهەرى وايە داواي ئەوھە لە ساقى دەكتات، كە لە دەست نالەبارىيەكانى (بۇون) بە مەي - عشقى مەعنەوي - مەستى پېزىنى بکات و بەيە كجاري

له دهست (بوون) - که ده کری مه بهستی داوه مردنی فیزیکی بیت، یان مردنی ئیختیاری و عرفانی بیت - و هر یگر ته و هو روزگاری بکات.
 - له شیعر تکدا⁽⁶⁷⁾، که شاعیر به گشتی باس له هاوین - هاوینی سروشتنی و فیزیکی - ده کات، که چون هاتوو خوّله میشی به سه ر گولانی به هاردا پرثاندو...هتد،
 به لام پهینا - شاعیر و هک عادته که خوّی که شته شوئیکاتی و تاساییه کان به ره و سه رهو شوئنکات، یان مه سه له ئەنتلۇزیه کانی ناخی مروف ده بات -
 به ره و هاوینی ده رهونون ناخو سوتان و گرمی دهوری ده بات، و هک له به یتی شەشەمدا به رهونی ده لیت: دووریت - خوشەویستی نادیار! - ئاگری بدردایه مالى
 دله و ئېرانە کەم. بهم دووریه ش زیاتر ھەستى سوتان و ئاگراوی بوون لاي په ره ده ستىن، بۆيە ده لیت: ئىستا ئاگری ئارەزووی دوست و ئاگری وەرزى هاوین و ئاگری
 دلەم و ئاگری به دېختى دهورى داوم، بۆيە باوهرى وايە لەنیو ئەمە مو تاگرۇ سوتانەدا - کە چەند گەردیکى ماوه - ئىستا کاتى بادەي ئاگرینى ساقى يە، کە
 سوتىنى ده دات به عەشقى پىالەي شەرابى چاوه مەستەكانى و تىكچۈونى زولفە كانى⁽⁶⁸⁾ له داۋىتى كلاوه كەيەوه کە:

ئەو داواهەکات لە ساقى - خودا - كە با مەھى مەستىي بىت، بەلکو بەھۇ ئاگىرى مەستىيە - عشقى و مەعنەھۇ و عرفانى- يەكسەر پەلپۇشى - خاشاك كە چەند حارتكى تىئەوەلىكچوادنەھى بۇ (بۇون) يى خۆي يەكارھەتاواھ - (بۇون) يى سوتىنى و نەمەنلىق.

ب- بیونی نیگهانی و لهناویه‌ری مرؤوف
 ئەم جۆرهش لەم چەمکانەدا دەردەكەھویت: ((بیون) ى شەرمەزاریپەنەرانەی مرؤوف، لە ئاوهزبیوونەوەی رېکى و نارپیکىيە کاندایە!). (بیون) ى ساختە، لە دەرچوون لە سروشتى (خۆ) دایە، لافاوی خۆین. (بیون) ى شاعیرى خىستۇوەتە كىۋاۋو و چارە لە مەستېبون تا سەرەدەرھەننان لە حەشردایە! دوورىي دۆست، ئەو با يىبابانىيە كە كىلگەي (بیون) ى شاعیرى سوتاندۇوە! دوورىي دۆست، ئەو شەختەو با پايىزىيە (بیون) ى شاعیرى بىدوھ. لافاوی كۆچ و دوورىي دۆست، رەگى (بیون) ى شاعیرى بىدوھ، خەمى دوورىي ئازىز، (بیون) ى شاعیر بەرەو عەدەم دەبات. خۆشەويىستىي و دوورىي دۆست، (نەبیون) ى مرؤوف دەكات بە (بیون) و (بیون) ي بە (نەبیون)).

- مهلهلوي له شيعريکيدا⁽⁷⁰⁾ به گلهيکدن له دل - که (دل) لاي عارفان درووني گويا (نفس ناطقه)⁽⁷¹⁾ و شويني ليکدانه وهى ماناکان و کوكاى نهينيه کان، به تاييشهت نهينيه کانى حده⁽⁷²⁾ - ده ستپنهه کات، وبيري 555 هينيتهوه که رېگاكه - مه به است رېگاهي مردنه - زور تاريکه پردي پردينه وهى مروق - صراط - زور سه خت و باريکه، دواتر بهردهوم ده بييت له باسکردنى گرانى ئو سەھفرى پاش مردنه و داوي خوتاماده کدن له خۆي ده کات، که چرايەك بۇ ئو تاريکايله و باريک - با كەميش بىيت - بۇ ئو سەھفرە سازبكتا و ئەگەر گوناه رېگاى پاستى لە بيربروده توهه ئەوا شوين پىتى ياران بىرە بەر، بەم جوړه بهردهوم ده بييت له باسکردنى گوناھبارى و شەرمەزارى خۆي، لە بەردهم مروقە مەعنەویه گوره کاندا وەك پىغەمبەر (د.خ) و ياره مەعنەویه کانى و به خۆي دەلېت، گەر باكت له شەرمەزارى، خۆت نېي، ئەواب لە شەرمەزارى دن، ئەوان - کە حنگىگە، يابىخ و خوشەوست، تەن - يان شەرمەزارى بەردهوم ئەواندا كە، 555:

من مشنه کام خاک که روون و هـ سـهـ دـادـاـ (73)

بـارـي ئـهـغـهـفـلـهـتـ دـامـ تـهـنـدـهـنـ نـهـپـيـتـ
بـهـلـ لـهـ وـ دـيـوانـ دـاـ دـيـوانـهـ سـهـرـشـيـتـ
ئـهـ بـهـشـهـ مـهـوـهـ مـدـيـهـ بـهـوـرـ دـاـ

تا ده گات به وهی بهنا پو نهی ڏون (۷۴) - خودا بان بز - دهیات و سکالایی حائل، خوی ده کات، له و شتائنهش که سکالایی خراب، حائل، لندہ کات، تکه و گه که:

بنای وجودم خه حلهت ئەساهەن بەخت مۆخالىف، نامەدىم، اسىن

لیزهدا بنچینه‌ی بینای (بیون)‌ای خوی، به دامه‌زراو له‌سهر شه‌رمه‌زاری ۵۵ بین. به‌ختی خوی به ژاوه‌زو پیچه‌وانه و نه‌گبه‌تی خوی به راست! - و اته به دژیه‌ک - ده‌زانیت، و اته هۆکاری ئەوهی، که شاعیر بنچینه‌ی بونیادی به شه‌رمه‌زاری ده‌زانیت که لادانی خوی له پیگه‌و ترسان له شه‌رمه‌زاربوون له یاران - بهیتی (6) - و شه‌رمه‌زاربوون سه‌ریشە دروستکردن بۆ پیغەمبەر (د.خ) - بهیتی (16) و کوتایی - ده‌زانیت و ئەمەش به حال‌تی ژاوه‌زو بوبونه‌وه - ناریکبوبونه‌وه پیگی و پیگبوبونه‌وه ناریکی! - له خویدا ناودبات.

که‌واته مه‌وله‌وهی لیزهدا به‌روونی له (بیون)‌ای خوی و هک ئەوهی، که هەیه قایل نییه و بوبونی به ژاوه‌زو و مایه‌ی شه‌رمه‌زاری ده‌زانی. شاعیر له‌میانه‌ی شیعریکیدا (75)، که گفتگویی نیوان شاعیریو پارچه شوشەیه که - که شیعریکی سه‌رایا عرفانی قوله - شوشە که باسی به‌سەرهاتی خوشی و رابواردنی خوی ده‌گیزیتەوه، که و هک ئەستیزه له کۆپری کەوره کاندا ده‌ردەشایه‌وه جاریک بوبو به پیالله‌ی مەی و جاریک به شوشەی گولاو پیزاندن و جاریک لیو به لیو له گەل جوانانداو جاریک دەست له ملى بالا جوانان...هتد، تا وام لیهات - شوشە که دەلنى - که (بیون)‌م بى ئەندازه بەدەرو مەستیم کۆمەلۆ جەم بوبو و له ئاستی سروشتی خۆم دەرچوو (طغیان)، و هک تافو سەردەمی لاوی تو - ئەی مەوله‌وه - وابوو! تا واملیهات که، له‌رووی نەزانییه‌وه، ئەو رابواردن و ئەو کۆپی و قەربالغی نازیزانه واپیلکردم، که واپزانم ئەم ژیانی خوشیه جاویدانی و هەمیشه‌یی دەبیت:

بى توغىيانم چون تاف جوانى ي تو بى!
و جاويدانم منمانا وھ چەم⁽⁷⁶⁾

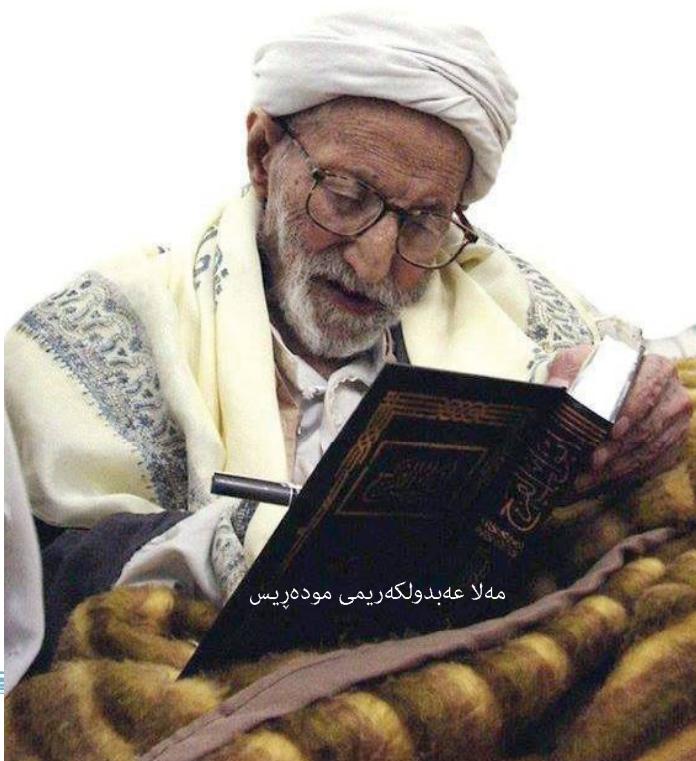
ھەستىم بى شومار مەستىم وھ كۆ
جە رووی نادانى ئە و بەزم و ئە و جەم

که‌واته مه‌وله‌وهی پیسوایه دەکری مرۆڤ - که له زمانی شوشە وھ ئەوھ دەگەیەنن - له‌نیو تالّوگوری کۆمەلدا ئە و ئەركو سروشەی که بۆی دیاریدەکەن - و هک شوشە که جاریک پیالله و جاریک شوشەی گولاو...هتد و بەکارهیتانی له خویدا - نهک بۆ خوی - و ایکات که وینای چەندىن بوبونی ساخته - که راست نىن و وەھمن - و هک بوبونی راستەقینەو رەسەن بکات (77). بەوهش له ئاستی سروشتی خوی دەردەچیت (طغیان). که لیزهدا مەوله‌وهی ئەو حال‌تەش بە تافی لاوی و پېئنگەیشتووی خوی دەچویت!

شاعیر له غەزەلیکدا (78) بەوه دەستپېدەکات، که يار بە شه‌رمه‌وه له پەنجەھە نازەوە سەبیری کردووھ تالّه کانی ریشه‌ی جەرگى - مەبەستى دلە چونکە له ئەددەبیاتی کۆندا جەرگ لەبرى دل (79) بەکارهاتووھ - يەك بەیەك بە گازى سەرنجى دەرکىشىاوه. پەتروی سەر قەتماغەی زامەکەی دوباره لابردووھ - کە خەریک بوبو ساپىز دەببۇو - و دوباره زامەکەی تازە کرده‌وه، چونکە يار بە پەنجە بىگەردەکانی تىرىيکى تىتەقاندمو داي له پەھە دلەم و تا بن چەقى. لافاوی خوین گولاوی دەرروونی پې کردو سەریکردو له دىدەمەوھ وەك لاقاوجوشاش، بۆیه:

خاشاك ھەستىم ھۆرگەت جە ناو بەرد
و سەتش نەگىجاو تەنورەكەي دەرد⁽⁸⁰⁾
و پەلاش سوکمى ھەڭرت تو

مەلا عەبدولكەریمی مودەپریس

لهو ناوهدا نهیهشت و خستیه نیو گیژی تنهورهی - شوینی لوولخواردنی ئاو که شت قوت دههات - دههدو ئازارهوه، بئیهه تیستا ئهو - مهبهست بوونیههتی - ئهوهتا لهنیو دهريا - دهريا لای عارفان بهمانای بوون - بوونی ردهها خودا - دیت⁽⁸²⁾ - بئی کوتاییدا - که ئم وشهی بئی کوتاییده بچوونه که مان بههیزده کات:

ئیسه‌ها نه توی به حره کهی بئی په ۴

بئیه بهمه پهنا بئو ساقی - خودا - دهباتهوه له دهست خوی - لافاوه دهريا بئی پایان⁽⁸³⁾ - و بهروونی پیشدهلی:

ساقی جه و جامه، یا ها دات به کهی
لیزهدا بهروونی داوا له ساقی ده کات، که لهو جامی جهمهی، که داویهتی به کدیخه سرهوی پادشاهی تیران، که بهدوای نه مریدا گهراوه - که لای عارفان ماناکهی گوژراوه و هیمایه بؤ دلی عارف⁽⁸⁴⁾، و عارفان که گهورهنه و بهدوای شته نه مرده کاندا ده گهربین - دلپیک بهویش برات، تا بهوه مهست و بیهوش بیت، تا ئهوكاتهی سهر له مهشهر و ژیانه کهی تزهوه ده رده هیتیت:

وه قه ترهی منیچ ئاویاری که مهست بوو تا مه حشهر سه رباروو ئه و بهر⁽⁸⁵⁾

لیزهدا واده زانین مهوله وی، بهروونی داوا له ساقی ده کات مهی عرفانی پیشداد تا مهست بئی و بئی هوش بیت و له (بوون)ی خوی و له جیهانه تاریکه فانی بیت.
- مهوله وی له شیعریکدا⁽⁸⁶⁾ بهرووکردن که سی دووهه می تاک - خوش ویسته کهی - که به هۆگریبوو به خەیالی ئازاره پر زامه کانی و به مه رهه می جهسته
ماندووی بهدبهختی ناویده بات و دواتر ده لیت: ده میکه لهشی و هک پووشم له بدر گیزه لوولی دهريا دووری و دووکهلى تنهورهی لیکجودابونهوه و دابران لیت
که وتووهه لاه، چونکه هیچ باسیکی توم به رگوی نه که وتووه، به لام له گهلى ئهوهدا شاعیر داخوازی له خودا ده کات و ئاواهه خوازه و لهو پیشیبینی ده کات، که ئهوهی
دوست له خوشحال و شادی دا بیت و له پیاشاخان له گهلى گرد دونن ئازادو به دووری بیت (ب:4) و ده ستله ملانی به خته و هری بیت و تمهنه نی به خوش رابواردنی
عوشرهت له گهلى ياراندا به سه ربه ریت، نهوهک، و هک ئم - شاعیر - له دهست بئی مهیلی يار هر ساتیک ههزار ده دیسنه بکیش، چونکه هه میشه دلشکاوی
لیکجودابونهوه یه له يارو بهندی جه فاو ئازاری زنجیری زولفی نیگار - يار - م، به تاییده:

خصوص شه رارهی دووری زور که ردهن مه زره عهی هه ستیم واي سه بوون به ردهن

به تاییده تتر که گرمایی و تینی (شه راره)⁽⁸⁷⁾ يان ئازاوهی دووری زوری بوهیناوم و کیلگهی (بوون)م باي سه بوون - باي زور گرمی بیابانی - لییداوه. دواتر باس
له ده کات ئه مهش بههوه مهینه ت و گرفتاری دوستی بئی و هفاو گیرد ده بوون به دووری ویوه بووه.
که واته: (بوون) لیزهدا بهمانای (بوون)ی ده ره کی نایهت، به لکو بهمانای بوونی مرؤف - بوونی شاعیر - هاتووه، که بههوهی گرمای دووری دوستی و هک باي
گرمی بیابانوه، کیلگهی - واته سه وزایی و نیشانهی ڈیان و زیند وویهتی - (بوون)ی ئه وی بردووه.

دوباره موتیفی بای گرمی بیابانی خهم، ئه و شته يه به هاری (بوون)ی شاعیر ده زاکین. ئه و له شیعریکدا له گه ل باي نه سیم ده دوی و پیشده لئن وا به هار هات و هیشتا يار نه هاتکوه، بؤیه تو ته شریف ببه بؤلای و نامه و راسپارده يه کی بؤبهره که، ناوه رۆکه که باسکردنی خراپی حالی ئه مه له دووری ئه و دوازه نجامه که وایلیتکردووه که:

په زمرده که ردنه و ههار هه ستیم

والحاصل سه موم باي قاله سستیم

واته دوازه نجام بای گرمی بده بختی، به هاری (بوون)ی ژاکاندوه، چونکه تا بلی خدرمانی خهم کوو به ڈاره زووی ئه و دوزمنانه يه، که ئاره زوویان دووری تویه له من.
که واته: دوباره خدمباری دووری له يار ئه و شته يه، که به هاری (بوون)ی شاعیری ژاکاندوه.
له شیعریکی تردا، به پیچه وانه موتیفی بای بیابانی و گرمی دووریه و، شاعیر شه خته و سه رمای دووری له (بوون)ی ده دات. ئه و له شیعریکدا⁽⁸⁸⁾، که سه رهتای به هه والی به ده ستگیشتنی نامه دوستیکی ده ستپیده کات و ئه میش پاش باسکردن له زام کولاندنه وهی بهوه - که به کوست که وتن - و دانی دلی ناگراوی به نه و تا و هسفده کات، داوای هاته وهی لیده کات له کویستان و تا له نزیکی يه کتربدا خه میان کم بیتنه وه و سکونه ت به ده ستیهین، چونکه بای سه ختنی مهینه ته مهی هه لکردووه گه لئی سه رجلی خوشی شاعیری هه لوه راندوه، به لکو:

مه زره عهی سه و قم هه ستیم شه لته به ردنه وه

جوی چه مهی سه و قم هه سه و قم يه خ که ردنه وه

به هه وی ئه وه وه جوگهی سه رچاوی تامه زریبی - که وتمان تامه زریبی لای مهوله وی وه ک خولیا زور هاتووه - بوه به سه هه ول و کیلگه و کشوکالی (بوون)ی - ژیانی - ئه وی شاعیر - شه لته - شه خته و سه رمای سه ختنی پاییز⁽⁹⁰⁾ - لییدا و فه و تاندی. که واته دواجار دووری له دوست ئه و شته يه، که کیلگهی (بوون)ی شاعیر له ناوده بات.

- مهوله وی له شیعریکدا⁽⁹¹⁾ ، که وه ک ده ده که وی بؤ کوچی دوستیکی نوسیوه - م. مدرس باوه بی وایه بؤ لاواندنه وهی عهنده ر خاتونونی نوسیوه - بهوه ده ستپیده کات: ئه وی روشنایی چاوم تاکه ته شریف نابهی⁽⁹²⁾ وه ک ئه وهی مهوله وی چوون و له ده ستادنی چاوه کانی وه ک ئه نجامیکی چون به ده دا ياردا بزانی! توییش ئه وی لیلی چاوم! لافاوی خوین بکه:

لیلاؤی، ساده هی! هووناوهی هوون که ر

ئه وی روشنی ی چه م! تاکه ی؟ ته شریف به ر
چونکه:

سیلاؤ دووریش پیشه هی هه ستیم به رد لافاوی دووریی ئه و ره گ و پیشه بیوه می برد!

په ی جیش قبیله که م عه زم سه فه ر که رد
بؤچ قبیله که م - یارم - بپاری سه فه ری دا؟

که واته: لای مهوله وی کوچ و دووری يار، لافاویکه ره گ و پیشه بیونی شاعیر - واته بون لیزه دا دوباره خودیه ئه ک بابه ت و وه ک ماھیه تیک له ده ره وه مرؤف - ی بردوه.

دوباره موتیفی ناو - هاژهی تاقگه - بؤ هه مان مه به است لای شاعیر به کارهاتووه. ئه و له شیعریکدا⁽⁹³⁾ باس له داخی دووری دوست و کزهی زامی کلپهی دلی دوورکه و توه له دوست و سوتانی بهوه و جوتشی دل - که به منهجه لی ھە لچووی شوبهاندوه - و فوارهی فرمیسکی سه ده زنگ کردوه ده کات، به جوئریک که:

وازاوش چون تاف پیشه‌ی هستیم بهرد

پیشه‌ی کوته‌ری جه‌رگم بهراوه‌رد

ئاوی سه‌رکردوی گوئی حه‌وزی چاوم، په‌گ و پیشه‌ی بیونمی بردو په‌گی داکوتراوی جه‌رگمی - دل - ی ده‌رهینا. واته دوروی - دوروی عاشقانه زیاتر له عارفانه - وهک هاژه‌ی ئاو په‌گ و بناغه‌ی (بیون)ی بردوه.

- مهوله‌ی لوه شیعیریکدا⁽⁹⁴⁾، که سه‌رایپا تا کوتایی به‌گشتی باس له دوروی و فیراق ده کات، که له سه‌رته‌تادا - بهیتی 1 - چه‌مانه‌وهی بالا به نهنجامی دورکه‌وتنه‌وه له یار ده‌زانتن و له ناوه‌راستدا - بهیتی 4 - ده‌لئی: سینه‌ی وهک ثامیری سه‌متورم به هاواری به‌رز به سه‌د جوئر ئوازی دورویت لیده‌داد و له پیش کوتاییشداده‌لئی: بؤیه گلاراوم - ئوقرم نه‌ماوه⁽⁹⁵⁾، چونکه له تو جیابونه‌وهمه و کاتی رؤیشتنیکه، که گه‌رانه‌وهی بؤ نیبه - درکیه بؤ مردن⁽⁹⁶⁾ - بؤیه دواجار هه‌مموه نه‌هاماهمتیو تازارانه واده‌کات، که شاعیر وا خۆی بیبن، که:

پووشەکه‌ی هستیم، گیاکه‌ی پای چەم
واي نیستى ي فەنا بهردش پاي عەممە

لېرده‌دا شاعیر (بیون)ی وهک پووش و گیاپ‌رژیوی گوئی چەم‌کان ده‌بینن، که باي نه‌بیونه، فەنا بردویه‌تی بؤ عەممە (نه‌بیون). واته لېرده‌دا (عەممە) به‌مانا ئاساییه‌که‌ی که (نه‌مانه) به‌کارهاتووه، نهک به‌مانا عرفانیه‌که‌ی، که جیهانی نابه‌رجه‌سته و نادیار ده‌گریتنه‌وه. شاعیر خەمن ئەو دوروی و دابرانه له ئازیز (بیون) ی ئەوی وهک پووشی به‌ر باي نه‌بیونی فەنا بؤ جیهانی عەممە بردوه.

جاريکی تر موتیقى ئاوا فرمیسک، نه‌وشته‌یه نیشانه‌کانی (بیون)ی شاعیر ده‌بات. ئەو له شیعیریکدا⁽⁹⁷⁾ باس له خەمی دوروی یار ده‌کات و باس له‌ووه‌هه‌کات که تۆپه‌له دووكه‌لی یا بلیین - دووكه‌لی به‌سەریه‌کدا هاتووی⁽⁹⁸⁾ دوروی یار وهک پارچه هه‌ور کوبووه‌ته‌وه به‌سەربانی سەریه‌وه دواتر ده‌بئ به خویناوه له پلۆسکه‌ی چاویه‌وه شۇراوگه ده‌بئستى و تا:

لەفاو كۈچەي جەستەي زوخالى ھەرگاو ھەستى ھەرچى بۇو مائى

ئەو ده‌لیت: لافاوی فرمیسکه خوینینه‌کەم، که به‌چاوما دىتە خواره‌وه، به کولانی له‌شى سووتاوى پەش بۇووه‌ما - شاعیر - پۆيى و ھەرچى نیشانه‌یه‌کى (بیون) م پیوه‌مابوو ھەممووی رامائى و لەگەل خۆيا بردو.

کەواته: ئەمجارهش (ھەرگاوى ھەستى) - کە زۆر له ده‌ستەوازه‌ی (خاشاک ھەستى) و (پووشى ھەستى) چىن -، (بیون)ی شاعیرى به لافاوی دوروی بردوه.

- شاعیر له سه‌رته‌تاي شیعیریکدا⁽⁹⁹⁾ باس له‌ووه‌هه‌کات، که دەنگى کۆچکردنی ئەو کەز اوانه دىت، که دەچن بؤ کۆپستان و جوانان وهک له‌يلا دەنائز، سەرەتاي ھاتنه‌وهی کۆچى - ی ياره قسە خۆشە کان دەرکەوت، بەلام له‌لایه‌کى تره‌وه بەھۆي کۆچکردنی يارانه‌وه دەنگى هاوارى مەجنونان - عاشقان - بلندبۇوه‌وه گرفتارى زامى سەخت بیون. بەم جوئر ورده بەرده باسکردن له پەشیوی حائى خۆي له دوروی یار دەپروات، که دواجار وايلیتکردووه:

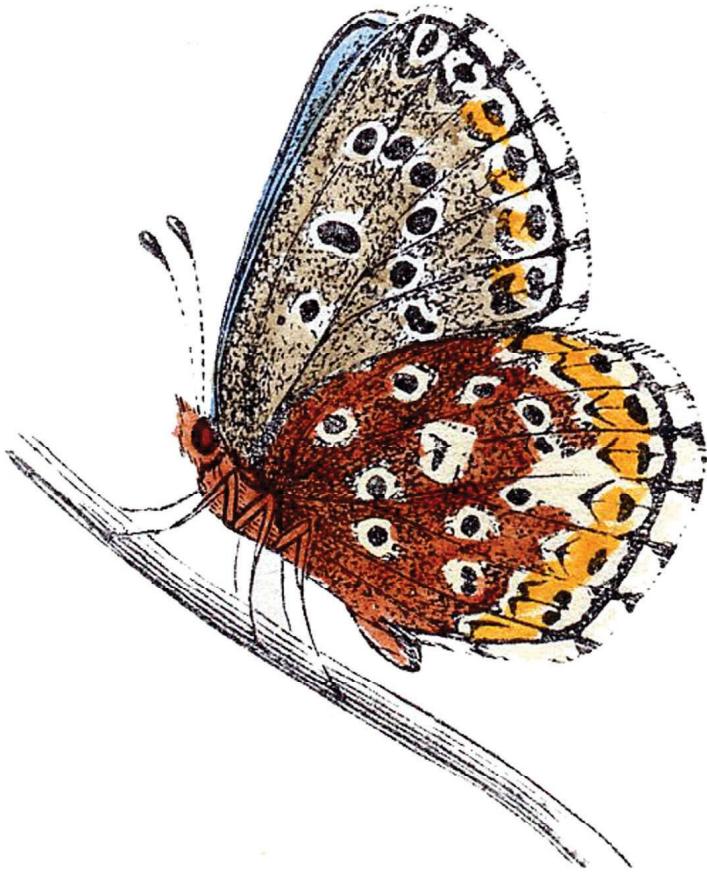
عەممەش نە پووش ھەستى مەكەرد ساف
منما ئەنما چون خەس ھەستىش نەپرووي تاف⁽¹⁰⁰⁾

ئەو ده‌لیت - شاعیر - تافگەی ئاوی چاوى بەجۆریک نابووت (عەممە) كردوو، نه‌بیونى كردوو به ئەسلى و له (بیون) پاک‌کردووه‌وه، ئىتىر بیونى وهک پووش و پەلاش به‌سەر ئاوا تافگەوه ئەھات و ئەچوو.

واته: خۆشەویستى دۆست و دوروی لەو، نه‌بیونى (عەممە) كردوو به ئەسلى و (بیون) - بیونى شاعیر - كردوو به پووش و پەلاش و نه‌بیون.

مهلهوی

په راویزه کان:

- 1 - دیوانی مهوله‌وی، ل.31
- 2 - د.عبدالمنعم الحفني، معجم مصطلحات الصوفيه، پیناسه‌ي ژيان لاي سوfigie کان، ل.84.
- 3 - بروانه: بهشی یه‌کم، پاری دووه‌م، بیرونی (فارابی)، ل.84.
- 4 - بروانه: بهشی یه‌کم، پاری سیه‌ه‌م، ل.101.
- 5 - دیوانی مهوله‌وی، ل.61.
- 6 - دیوانی مهوله‌وی، ل.63.
- 7 - م. مدرس وايلينگداوه وه وه مهش پراوپره له گه‌ل ئه و مانايي‌ه‌ي که له فه‌رهنگ عارفاندا، بو ئه وه دانراوه. بروانه: د.سید جعفر سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل.788.
- 8 - دیوانی مهوله‌وی، ل.256 - 259.
- 9 - بروانه: چه‌مکی ژيان و مردن له فه‌لسه‌فه‌دا، ل.93 به‌دواوه.
- 10 - واده‌زانين ئه مانايي‌ه‌ي حافزي شيرازی به روونی ده‌ریپریوه که ده‌لیت:

رندی آموزو کرم کن که نه چندان هنست

تا حیوانی ننوشد می و انسان نشود

بروanه: ئه کرهم عنه‌بی، مه‌حره‌می پاز (شه‌رحی غەزەلەکانی حافز)، به‌رگی دووه‌م، ل.269.

- 11 - بروانه: دیوانی مهوله‌وی، ل.298.
- 12 - دیوانی مهوله‌وی، ل.300.
- 13 - بىيگمان چەمكى (فەنا) زياتر دەچىتەن ئىي باسى مردىنى مەعنەوېيەوە دەبۇو لە بهشى سىيھەمدا باسيكەين، بەلام لە بهرئەوهى لەلایەكەوە ئەم فەنابۇونەي ئىرە زياتر بەلای بۇونو ژياندا دەكەوي، بۆيە لىرەدا هەتىاومان، لەلایەكى ترەوە - وەك دواتر لە بهشى سىيھەمدا دەيىينىن - زۆرىنەي عارفەكان لەوانەش (مهولاناو مهوله‌وی) داپان و دوورى و جىاوازى لەنىۋان مردىن و ژياندا نايىنин، بۆيە زۆرجار ئەم دوو باسە لايان بە تىكەلّى دەيىزى.
- 14 - حافز لەم رووه‌وە بەيتىكى بەناوبانگى ھەيە، كە دەلیت:

بە مى سجادە رنگىن كن گرت پىر مغان گويد است كە سالك بى خبر نبود ز راه و رسم منزلا

- ئە گەر پىرى موغان وتى بەرمالەكەت بە (مەي) رەنگىن بىكە، ئەدوا بىكە. بروانه: ئە کرهم عنه‌بى، مه‌حره‌می پازو شەرەنەي غەزەلەکانى حافز، به‌رگى يه‌کم، ل.9.
- ھەر لىرەو، ديارە لە تەريقەتى سوfigida، بەتايىتى لە تەريقەتى نەقشەندىدا - كە مهوله‌وی سر بەو تەريقەتەي - فەنا لە شىخدا پلهى يه‌کەمى گەيشتنە بە فەناو فەنا لە خودادا دواڭامانجى تەريقەتە.

- 15 - لىكۆلەرى ناسراوى جىهانى بوارى فەلسەفەو عرفان (د.والنەر ئىستىس) باوه‌رپوایە، كە ھەوّل بۇ گەيشتن بە خودادا يەكگەرتنو فەنابۇون لەنىۋيدا، يەكىكە

- له خاسیه‌ته جیهانیه کانی عرفان، ئەو دەلت «دەمانه‌وئى ئەو بزانین، کە يەکیه‌تى (اتحاد) يان (يەکى)، ئەزمۇون و چەمکى بەنەرەتتىه لە ھەموو ئەزمۇونە عرفانیه کاندا، ئەگرچى لە ھەندى تەرىقەتدا رېنگە كەمتر، يان زیاتر پىداگری لەسەر ئەو بىرىت، تەناھەت لە ھەندى شويندا بەرۋونى باسکراوه. يەکیه‌تى شتىكە كە دەركىردى راستەوخۇ دەبىت، يان بە دەربىرىنىكى تى، ئەگەر بتوانىن لەنیوان ئەزمۇون و دەربىرىندا جىاوازى بىكىن، ئەوا ئەو (يەکیه‌تى) يەپەيوه‌ستە بە ئەزمۇونەو نەك دەربىرىن». بپوانە: سەبور عبدولكەرىم (شكار)، حەللاج، 38.
- 16 - سالى (420) يى كۆچى ھەتاوى كۆچى دوايى كردوه، ئەويش وەك زۆرىنەي ھەرە زۆرى عارفە گورەكانى ئىران سوننە بۇوه.
- 17 - وادەزانىن ئامازە بە دەقى قورۇانى (كل شى و ھالك الوجه - ھەموو شتىك لە پۇزى دوايى و كۆتاپى جىهاندا تىادەچىت تەنها خودا نەبىت) (القصص: 88).
- 18 - بپوانە: د. سيد يحيى پيرپى، فلسفة عرفان، 1377 - 1998، چ4، مرکز انتشارات دفتر تبلیغات اسلامى، قم، ل. 40.
- 19 - هيچ گومانى تىدا نىيە، كە مەولەوى دەكىرى گەيشتىتتە ئاستى پىرەكەي، بەلكو ھەندى جار لە و قولبىنترو دوورتىريش بپوات، وەك ئەو مۇنەھى سەرەت وەھەر خودى پىرەكەشى بەوە كردوھ، بۆيە بەرۋونى دەيىن شىخ عوسمان سىراجەدەن لەو نامانەيدا، كە بۇ مۇریدەكانى بەجەھىشتۇوه، دواي سەفرەركىردى كانى خۆى - كە بە زمانى فارسيه - مەولەوى وەك جىينشىنى (خليفە) خۆى دىاري كردووه. بپوانە: مەلا عبدولكەرىمى مودەپىس، يادى مەردان، بەرگى دووهەم، 1385 - 2005، چ1، انتشارات كەردىستان، سنه، ل. 47.
- 20 - دیوانى مەولەوى، ل. 302
- 21 - دیوانى مەولەوى، ل. 291 - 293
- 22 - بپوانە: ژيان و مردن لە سۆفيگەری و عرفانى ئىسلامىدا، ل. 99
- 23 - بۇ ماناي (مەھى) و (دورد - خىلتە شەراب) لە فەرھەنگى سۆفيگەری و عرفاندا. بپوانە: د. سيد جعفر سجادى، فەرنگ اصطلاحات و تعبيرات عرفانى، ل. 751 و 382.
- 24 - دیوانى مەولەوى، ل. 230
- 25 - بپوانە: د. سجادى، فەرنگ اصطلاحات عرفانى، ل. 388 .387
- 26 - دەرۋىش لە فەرھەنگى عارفاندا، بە كەسىك دەھەرلى، كە بايەخى بە دونياو وابەستە كانىيەوە نەبىت. د. سيد جعفر سجادى، ل. 382. مەولەوى لىرەدا بە پەنابەرنى بۇ دەرۋىش و ئاوازى دەفە مەعنەوېيەكەي، دەيەۋى ئەويش بايەخى بە دونياو وابەستە كانىيەوە نەمېن، بە مەستى ھەموو شەڭان و نائارايمى كانى لەبىركات.
- 27 - نەي - شەڭىل - لە عرفاندا - جىڭە لەو مانايى كە لە پەراوىزى ژمارە (3) يى ل9 هېنمانان كە نزىكە لەم مانايە - ھېمایە بۇ دەنگى ئەزەلى و جاويدانى لە بۇونداو نەيستانيش ھېمایە بۇ جىهانى بەنەرەتى مەرۆڤ كە لەویوه ھاتووه بۇ ئىرە (دونيا). بپوانە: د. سجادى، ل. 775. كە لىرەدا و دەرەتكەن، مەولەوى مەبەستى لەم مانايە بىت.
- 28 - دیوانى مەولەوى، ل. 230
- 29 - صەفا - پاكى لە عرفاندا دەرىپىسى و ژەنگو نەخۇشى مەعنەوېيەو بەماناي پاكبۇونەوە لە ژەنگى پىسى و دووركەوتتەوە لە شتە ناپەسەنە كان دېت. عەبدولەزاقى كاشانى باس لەوەدەكتە كە سەفا لاي عارفان سىن پەلەيە: پلەي سەفا بە شەرىعەت كە بە شەرىعەت و ئادابى پېغەمبەر (دەخ) لە پىسىھە دىارو گورەكان پاكىيەتەوە. دووھەم: سەفای حاڭ، كە لە قاڭ - علم - وە بۇ (حاڭ) بپوات و لەم قۆناغەدا صەفا بەھۆى دابارىنى مەعنەوېيەوە بە رۆشانىي ناسىنى خوا پۇنالك و پاكىدەبىتەوە. قۇناغى سىيەم: سەفای پەيپەن دېبۈونە بە حەقەدە، كە جۆرىيەكە لە فەنا. واتە مافى بەندىدەتى بچىتە ژىرمافى خودايەتى و ھەموو سەفقات و كىدارەكانى بەندە لەنیو سەفقات و كىدارەكانى حەقدا ون دەبىتەو پاكىدەبىتەوە لە خۆى و دەبىت بە دەرخەرى سەفقات و كىدارى حەق. ئەمەشە كە لە فەرمودە

- قودسیه‌کهدا ۵۵ فهرمی (بی‌یسمع و بی‌ینصر - واته بهو جوّره ۵۵ بیست و ۵۵ بینت که خودا ۵۵ یه‌وی). بروانه: د. سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل. ۵۳۲، ۵۳۳.
- 30 - دیوانی مهوله‌وی، ل. 468 - ۴۶۹.
- 31 - مه‌لامه‌تی پیازیکی سوّفیگریه، که دروشمه‌کهی له‌لایه‌ن دامه‌زرننه‌کهیه‌وه که (حمدونی قه‌سار) ۵ به (الملامه ترک السلامه - مه‌لامه‌تی بریتیه له‌وازه‌تیان له سه‌لامه‌تی)، واته ئهوان تمنها بایه‌خ به حق - خودا - ۵۵ هن و گوئی به خه‌لک زاده‌ن، تا‌هه‌ونده‌ی که خه‌لک لومه‌یان ۵ کات. ئهوان له‌پیتناوی پوختی (اخلاص) و راستگویی له کاردا بُخودا زور هه‌ولده‌دهن و دهیانه‌وی که به‌پیچه‌واهه‌ی خه‌لک‌وه - خواپه‌رسنی و کداره باشه‌کانیان بشارنه‌وه و کداره ناباشه‌کانیان - یان هه‌ندی جار واش نیشانبده‌ن - دیار بیت تا له ropyamayi و ستایشی خه‌لک به‌دووربن. بروانه: د. سید صادق گوهرین، شرح اصطلاحات تصوف، جلد ۱۰، ۱۳۸۳، چ. ۱، انتشارات زوار، تهران، ل. ۳۵۱، هه‌روه‌ها د. سید جعفر سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل. ۷۴۲.
- 32 - بروانه: د. سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل. 338.
- 33 - (سافی) و (سه‌فا) لای عارفان به‌مانای لبردنی ژنگی پیسی و تاریکی له دلان دیت. د. سجادی، ل. ۱۹۶. که لیزه‌دا واده‌زانین مهوله‌وی مه‌بستی له‌و مه‌یه‌یه، که عه‌شقی ده‌داتن و مه‌ستی ده‌کات و بیباکی ده‌کات له ژنگی ropyamayi و عه‌یه‌و ترسان له خه‌لک و وهک زه‌لمی لیده‌کات.
- 34 - بو مانای (عه‌دهم) لای عارفان، بروانه: ژیان و مردن له سوّفیگه‌ری و عرفانی ئیسلامیدا، ل. ۹۹.
- 35 - بروانه: دیوانی مهوله‌وی، ل. 87.
- 36 - پیشتر وقمان سوّفیه‌کان باوه‌ریان وایه له ده‌رکه‌وتئی خودادا دوباره‌بوونه‌وه نییه (لا تکرار فی التجلى) به‌لکو هه‌موو ساتیک به نویی ده‌رده‌که‌وی. بروانه: ژیان و مردن له سوّفیگه‌ری و عرفانی ئیسلامیدا، ل. ۱۱۲.
- 37 - عارفان جیهان و بوون به جیله‌وه و ده‌رکه‌وتئی خودادا ده‌ستکردنی بوون له‌لایه‌ن خوداوه، له‌پیناو ناساندنی خوییدا بووه به دروستکراوه‌کانی له سه‌رووی هه‌موویانه‌وه مرؤّف. بروانه: ژیان و مردن له سوّفیگه‌ری و عرفانی ئیسلامیدا، ل. ۹۹.
- 38 - دیوانی مهوله‌وی، ل. ۹۱.
- 39 - بروانه: سه‌رجاوه‌ی پیش‌شوو، ل. ۹۲.
- 40 - دیوانی مهوله‌وی، ل. ۹۲.
- 41 - وهک به‌لکه‌یه کیش بُخه‌ماندنی ئه‌م بُچوونه‌مان ده‌بینین مه‌حوي ده‌لیت:
- لے یومنی عشقه، فه‌یچی حوسن، وا بهم ړوتبه نائیل بوون
 ئه‌گر له‌پیلا نه‌گر فه‌رهاه، تا‌جه‌شر هه‌ر بن مه‌منون
- ده‌کهن په‌شتاله‌یه کی ده‌شته کی باسی له‌گه‌ل شیرین ده‌بهن به‌رده‌لکه‌نیکی کیزه‌ری ناوی له‌گه‌ل مه‌جنون
- بروanه: دیوانی مه‌حوي، ل. ۳۵۰. هه‌روه‌ها بُخانینی ورده‌کاری زیاتر له‌سر مانای ئه‌و به‌یته، بروانه: سه‌بور عه‌بدولکه‌ریم (شکار)، په‌نگدانه‌وهی که‌سیتی و دنیابینی
 حه‌للاج له شیعری مه‌حوي و حافزی شیرازیدا، ل. ۲۵۷.
- 42 - دیوانی مهوله‌وی، ل. ۱۸۹.
- 43 - له ئه‌ددبیاتی عرفانیدا ئاسک هیمایه بُخه‌عشوقی هه‌میشه‌یی (خودا)، به نمونه حافزی شیرازی ده‌لیت:
- صبا بلطف بگو، ان غزال رعنارا
 که عشق کوهو بیابان تو، داده و مارا
- (ئه‌ی بای سه‌با به نه‌رمی بهو ئاسکه جوانه بلّی: که ئیمه له عیشقی تو سه‌رگه‌ردانی کیوو بیابان بوون). بروانه: د. سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل. ۶۷.
- مه‌حوي) ش (ئاسک) بُخودا به کاردينى: که ئاسک ئاده‌مى یان سه‌گ بینت، غه‌يری سلّ چي بکا؟ دیوانی مه‌حوي، ل. ۱۵.

- 44 - بروانه: د.سید جعفر سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل.751.

45 - شهوق (تامه‌زرویی): لای عارفان ئوهویه، که کسیک به کوتایی عشق و شهیدایی بگات و لای ئهوان تامه‌زروییه بو دیداری حهق - خودا - د.سجادی

46 - دیوانی مهوله‌وی، ل.148.

47 - بروانه: د.سید جعفر سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل.634.

48 - بروانه: هەر ئەم پاره، ل.222.

49 - ئەکرەم عەنەبى، مەحرەمى راز (شەرەي غەزەلە كانى حافظ)، بەرگى يەكەم، چ.1، ل.23.

50 - (پەي) بهماناي (وەدوكوتن، شۆين، لەپاش شتىك كوتون) دېت. بروانه: هەنبانە بۇرينىه، ل.125.

51 - بۇ بەلگەي رايەكەمان دەيىنەن حافزى شىرازى باوهپىوايە، کە ئەگەر مەي عرفانى بىرىتى دەتوانى نەيتىيەكانى بۇونو چارەنوس بىزانى: مى دە تاد ھەمت أڭھى از سر ئەضا

(مەيم بەھەرئى تا لە نەيتىيەكانى قەزاو چارەنوس ئاگادارت بکەمەوھ)، بروانه: ئەکرەم عەنەبى، سەرچاوهى پىشىوو، ل.120.

52 - بروانه: دیوانى مهوله‌وی، ل.150.

53 - د.سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل.775.

54 - دیوانى مهوله‌وی، ل.472.

55 - ئەمە لە بەشى سىھەمدا، کە تايىته بە (مردن) باسى دەكەين.

56 - بروانه: د.سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل.218.

57 - بروانه: هەر ئەو سەرچاوه، ل.751.

58 - بروانه: سەرچاوهى پىشىوو، ل.752.

59 - دیوانى مهوله‌وی، ل.105.

60 - وادەزانىن لە ھەوراميدا (ئۇلا) لەگەل (ئۇلا) جياوازن، (ئۇلا) بهماناي (بۇلارى)، بەلام (ئۇلا) بهماناي (ئۇلارى) مەبەستى مەھوله‌وی ماناي يەكەمە نەك دووهەم - کە مدرس وايلىكدا وەتهوھ. واتە مەھوله‌وی بالاى ئارەززووچى چۈونى بۇ جىهانە كەى تر بلند بۇوهتەوھ، نەك بۇ ئەم جىهانە كە بە پەستى - ماناي نزمى و دانەۋىنەوھ - كە ئەمە هەر خۆي وەسفى دۇنيا يە - و بەيەتە كانى دواتىرىش بۇچۈونە كە ئىيەم دەسەملىنى، كە شاعير ئارەززوو بۇ جىهانە كەى تر بەھېز بۇوه، بۇيە دۇنيدا و داپوشەرى گوناھە كانىتە، لەھە گەرچى كوناھبارى و لە سەفەرى مەرن و ئەنجامە كەى دەتسى - ئەنەنە لەر زەزو ئەو كەسەي كە ئەمەرۆ لە ئۆمىد بە خۆي دەدانەوھ و دەلىت ئەزىزى ئۆمىدەت - كە گەرچى كوناھبارى و لە سەفەرى مەرن و ئەنجامە كەى دەتسى - ئەنەنە لەر زەزو ئەو كەسەي كە ئەمەرۆ لە دۇنيدا و داپوشەرى گوناھە كانىتە، لەھە گەرھەتە شەو - تارىكى و نارپەھەتى قيامەت - نەھىنەت بەسەرتدا. بروانه: دیوانى مەھوله‌وی، بەيىتى (4) بەدۋاوه، ل.106.

61 - وەك بەلگە بۇ ئەگەر لە خۆگەرتن. مەبەست بۇونى ئەم مانايە لاي شاعير، دەيىنەن ئەو لە بەيىتكى تردا بەرۇونى گۆر بە (جىيگەي دلىيائى و دەستەبەرى) ناودەبات:

ناؤدھیات:

یاران به رشی یه ن جه زید و ه زامن

نرد ته فرهقه بین چون خه یاں من!

دیوانی مهوله‌وی، ل 540

.40 - دیوانی، مهوله‌وی، ل 62

- خواستی به دینه هاتو شاردار او هته وه بیویه مرؤوفی عاقل بو دهرگا داخستن له سه رئه و سه د خواسته، واز له خواستیک هه ر له سه ره تاوه ده هیئت. بروانه: د. سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل383.

64 - بروانه: دیوانی مهوله وی، ل424.

65 - بروانه: د. سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل387.

66 - دیوانی مهوله وی، ل426.

67 - بروانه: دیوانی مهوله وی، ل522.

68 - لای شاعیره عارفه کان چاوی مهست و زولف وه ک هیما بو خودا به کار دیت. بوقمهونه حافزی شیرازی ده لیت:

گفتمنش فرموده ام زان گره تا من بوده ام

واته: وقت تا من بوم و هم له ژیاندا ناتوانم گریی ئه و زولفه پیچاو پیچه هی تو بکه مهوه، وتنی من فه رموم پی - واته به زولفه کهی که هیما یه بو تاریکی و ناروونی - تا له گه ل تودا مه ته ل بازی و گیرفان بپی بکات!). بروانه: سه بور عه بدلکه ریم (شکار)، که سیتی و دنیابینی حل لاج له شیعري کلاسیکی کوردی و فارسی دا به تاییه ت لای مه حوى و حافزی شیرازی، ل362-363.

69 - دیوانی مهوله وی، ل524.

70 - بروانه: دیوانی مهوله وی، ل213.

71 - ده رونی گویا ئه و ده رونه یه، که زانستی به هوکاره کانی دروست بونی کاروباریک هه یه. بروانه: د. عبدالمنعم الحفنی، معجم مصطلحات الصوفیه، ل257.

72 - بروانه: د. سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل387.

73 - دیوانی مهوله وی، ل214.

74 - (نهی ژهن) له فه رهه نگی عارفاندا هیما یه بو پهیامی دوست - خودا یان پیر - که بو عاشق دیت. بروانه: دیوان حافظ (نسخه و تیموری)، به اهتمام: د. احمد مجاهد، 1379 - 1999، چ1، چاپ دانشگاه تهران، ل40.

75 - بروانه: دیوانی مهوله وی، ل420.

76 - سه رجاوه هیشون، ل422.

77 - سه باره ت به بونی ره سه ن و بونی خوازراو، بروانه بو چه مکی ژیان و مردن له فه لسه فهدا، به تاییه ت لای وجودیه کان، که خالی هاویه شیانه له گه ل عارفاندا، ل63.

78 - بروانه: دیوانی مهوله وی، ل240.

79 - بروانه: سه بور عه بدلکه ریم (شکار)، حل لاج له شیعري کلاسیکی کوردی و فارسیدا، ل321.

80 - دیوانی مهوله وی، ل241.

81 - ته نوره به مانای دهمی ٹائیش به کار دیت. بروانه: هه نبانه بو رینه، ل169.

82 - بروانه: د. سجادی، فرهنگ اصطلاحات عرفانی، ل383.

83 - له دده قه ٹائیبه کان دادو به تاییه تی له نزا کاندا ده قهی زورمان هه یه، که مرؤوف به هو یانه وه دا وای یه ناگرنن به خودا له ده ست خودا - قه ده ره کانی - ده گریت

وهك (اعوذ بك منك). ههـ لـم ـپـوـوهـ خـانـاي قـوبـادـي پـيـش لـه مـهـولـهـويـ، لـه شـيـعـرـيـكـي عـرفـانـي بلـنـدـداـو لـه نـيـوه دـيـپـيـكـدا دـهـلـنـ:

وهـرنـه بـهـزـاتـت جـهـلـاـي زـاتـي تـؤـ مـهـكـهـرـونـ حـهـشـرـ منـ شـكـاتـي تـؤـ!

برـوانـهـ: صـديـقـ بـورـهـكـيـ، مـيـزـوـوـيـ وـيـزـهـ كـورـديـ، بـهـشـيـ يـهـكـمـ، لـ123ـ.

84 - بـروـانـهـ: دـسـجـادـيـ، فـرهـنـگـ اـصـطـلاـحـاتـ عـرـفـانـيـ، لـ387ـ.

85 - وـادـهـزـانـينـ ئـهـمـ بـهـيـتـهـيـ مـهـولـهـويـ، كـارـيـگـرـيـ بـهـيـتـيـكـيـ حـافـزـيـ شـيرـازـيـ بـهـسـهـرـهـوـهـ دـيـارـهـ كـهـ دـهـلـيـتـ:

سرـزـمـسـتـيـ بـرـنـگـيـرـدـ تـاـ بـهـ صـبـحـ رـوزـ حـشـرـ هـرـ كـهـ چـونـ منـ درـ اـزـلـ يـكـ جـرـعـهـ خـورـدـ اـزـ جـامـ مـسـتـ

(هـرـكـهـسـتـ وـهـكـ منـ لـهـزـهـلـدـاـ لـهـ جـامـيـ دـوـسـتـ يـهـكـ قـومـيـ خـوارـدـيـتـهـوـهـ، لـهـتاـوـ مـهـسـتـيـ تـاـ بـهـيـانـيـ رـوـزـيـ حـهـشـرـ سـهـرـ بـهـرـزـ نـاكـاـتـهـوـهـ).

برـوانـهـ: ئـهـكـرـهـ عـدـنـهـبـيـ، مـهـحـرـهـمـ رـاـزـوـ شـهـرـحـيـ غـهـزـهـلـهـكـانـيـ حـافـرـ، لـ144ـ.

86 - بـروـانـهـ: دـيـوانـيـ مـهـولـهـويـ، لـ18ـ.

87 - شـهـراـهـ لـهـ زـمانـيـ هـهـوـرـامـيدـاـ بـوـ گـهـرـماـ بـهـ كـارـدـيـتـ. بـهـلـامـ (ـشـهـراـهـتـ) ئـهـمـيـشـ بـهـمـانـايـ ئـاـژـاـوـهـ يـانـ مـرـؤـقـيـ سـهـرـ بـهـ ئـاـژـاـوـهـ بـهـ كـارـدـيـتـ، بـوـ ئـهـمـ وـاتـايـ دـوـوـهـمـهـ. بـروـانـهـ:

جمالـ حـبـيـبـ اللـهـ (ـيـيـدارـ)، وـشـهـنـامـهـ (ـهـوـرـامـيـ) - كـورـديـ نـاوـهـرـاستـ)، چـ1ـ، بـلـاـوـكـراـوـهـيـ ئـهـ كـادـيـمـيـاـيـ كـورـديـ، ژـ(78ـ)، هـهـولـيـرـ، 2010ـ، لـ648ـ.

88 - دـيـوانـيـ مـهـولـهـويـ، لـ409ـ.

89 - بـروـانـهـ: دـيـوانـيـ مـهـولـهـويـ، لـ436ـ.

90 - هـهـزـارـ، هـهـنـبـانـهـ بـوـرـينـهـ، لـ489ـ.

91 - بـروـانـهـ: دـيـوانـيـ مـهـولـهـويـ، لـ217ـ.

92 - وـادـهـزـانـينـ (ـتـهـشـيـفـ بـرـدنـ) بـيـجـگـهـ لـهـ مـانـايـ رـوـيـشـتـ بـهـ رـيـزـهـوـهـ، لـهـ ئـهـدـيـيـاتـيـ عـرـفـانـيـ وـ تـيـرـانـيـداـ، بـهـمـانـايـ جـلـوبـهـرـگـيـشـ دـيـ، جـلـوبـهـرـگـيـ جـهـسـتـهـ لـابـرـدنـ وـ

رـوـوـتـوـوـنـهـوـهـيـ رـوـحـ وـ گـهـرـانـهـوـهـيـ بـهـ مـرـدـنـ بـوـلـايـ دـوـسـتـ (ـخـودـاـ). بـوـ وـشـهـيـ (ـتـشـريـفـ) بـروـانـهـ: حـسـنـ عـميـدـ، فـرهـنـگـ عـميـدـ، 1381ـ - 2001ـ، چـ1ـ، اـنـتـشـارـاتـ اـمـيرـ كـبـيرـ،

تـهـرـانـ، لـ687ـ.

93 - بـروـانـهـ: دـيـوانـيـ مـهـولـهـويـ، لـ359ـ.

94 - بـروـانـهـ: سـهـرـچـاـوـهـيـ بـيـشـوـوـ، لـ243ـ.

95 - هـهـرـوهـهـاـ جـگـهـ لـهـ ئـوـقـرـهـ نـهـگـرـتنـ، بـهـمـانـايـ نـهـخـوـشـ مـالـيـخـوـلـياـ بـهـ كـارـدـيـتـ. بـروـانـهـ: هـهـنـبـانـهـ بـوـرـينـهـ، لـ697ـ.

96 - خـاتـوـوـ كـهـلـسـومـيـ عـوسـمـانـ پـوـورـ ئـهـمـ بـهـ دـرـكـهـ بـوـ مـرـدـنـ دـادـهـنـ. بـروـانـهـ: دـوـزـخـ دـورـيـ، زـيـبـايـيـ شـنـاسـيـ دـيـوانـ اـشـعـارـ مـولـويـ گـرـدـ، لـهـ بـلـاـوـكـراـوـهـكـانـيـ دـيـدارـيـ مـهـولـهـويـ - 2010ـ، لـ141ـ.

97 - بـروـانـهـ: دـيـوانـيـ مـهـولـهـويـ، لـ134ـ.

98 - لـهـ هـهـنـبـانـهـ بـوـرـينـهـداـ (ـتـوـپـلـاخـ) بـهـمـانـايـ (ـبـهـسـهـرـيـهـ كـاهـاتـوـوـ)ـ5ـ. بـروـانـهـ ئـهـوـ سـهـرـچـاـوـهـيـ، لـ152ـ.

99 - بـروـانـهـ: دـيـوانـيـ مـهـولـهـويـ، لـ416ـ.

100 - سـهـرـچـاـوـهـيـ بـيـشـوـوـ، لـ419ـ.

